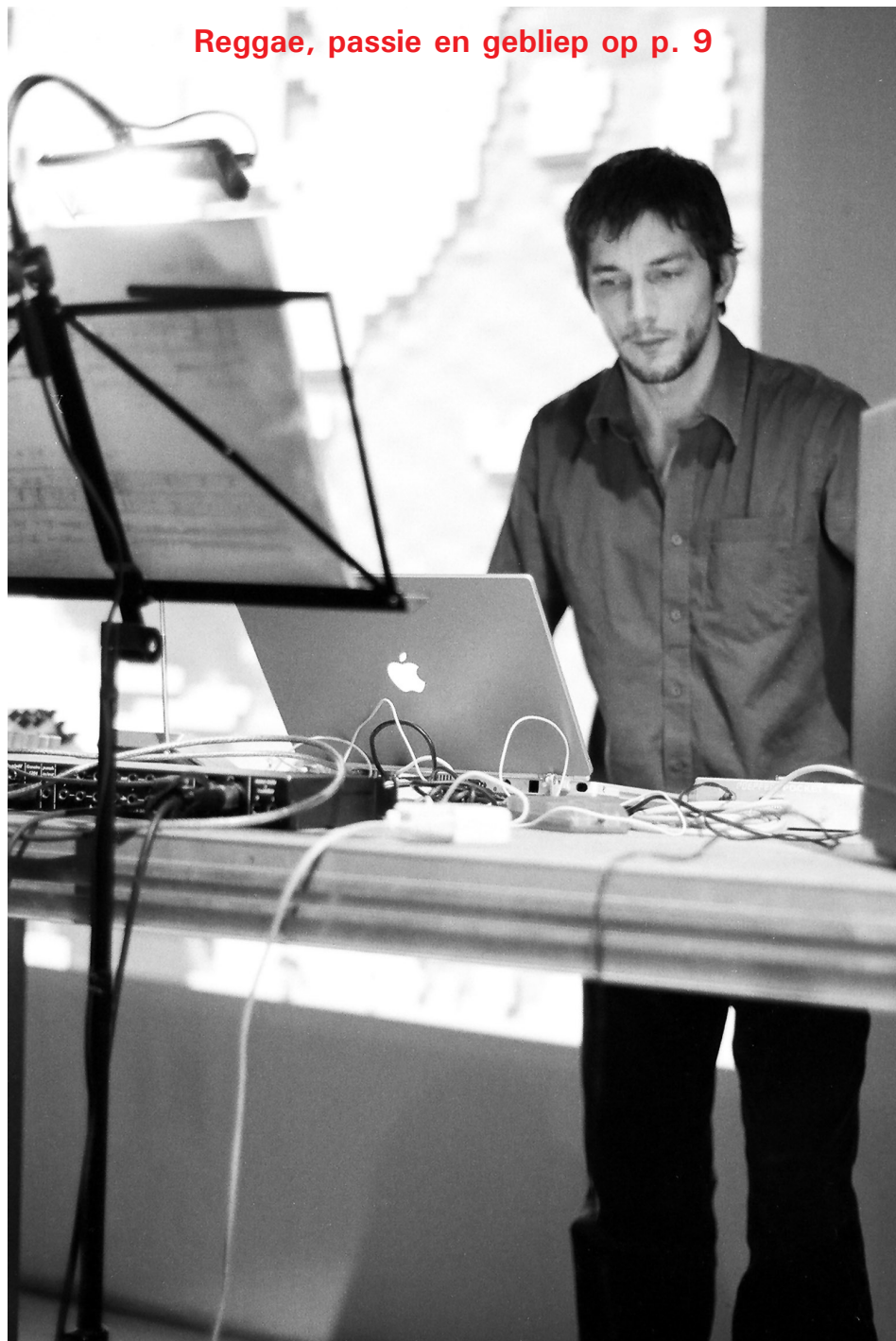

Reggae, passie en gebliep op p. 9

(foto Pieter Baert)

VERDER IN DIT NUMMER:

- Studenten in het bestuur 3
- G(e)spot: boekbinderij 4
- Universitas trekt ten strijde 5
- In teken van Afrika 6
- Macht erotiseert 7
- Vadermoord in STUK 9
- Vervolgverhaal: "Het Elixir" 10
- Een Gouden Uil nominatie 12

Weldra verkiezingen voor studentenraad

Het Vlaams Parlement heeft vorige week quasi unaniem het Participatiedecreet voor het hoger onderwijs goedgekeurd. De Vlaamse student krijgt hierdoor via de oprichting van verkozen studentenraden een krachtigere stem in het bestuur van de universiteiten en hogescholen. Het decreet vormt het sluitstuk van een jarenlange strijd tot erkenning van studentenparticipatie, waarin vooral de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) zich heeft laten kennen als de grootste lobbyist. De onderwijsinstellingen krijgen wel een zekere keuzevrijheid en kunnen ervoor opteren om hetzij studenten rechtstreeks op te nemen in het bestuur, hetzij voortdurend overleg te voeren met de studentenraad. In het eerste geval moet wel minstens tien procent van het bestuur uit studenten bestaan.

Voor de situatie aan de K.U.Leuven betekent dit dat de faculteitskringen na drie decennia hun monopolie op de studentenvertegenwoordiging verliezen. Nu duiden de verkozen presidia, die het sociale leven in de faculteiten animeren, immers de vertegenwoordigers aan in verschillende raden en kunnen deze bindende beslissingen opleggen. In de toekomst zullen de leden van de studentenraad rechtstreeks verkozen worden en dus enkel verantwoording moeten afleggen aan hun kiezers. Een en ander zal zo zijn gevolgen hebben voor de structuur van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. LOKO steunt net op de kracht van de vrijwilligers van de presidia en kan hierdoor een ruim scala aan activiteiten ontwikkelen, gaande van de 24-urenloop tot het beheer van de fuifzaal Albatros.

Lees meer op pagina 3

Fietsen op het voetpad

Het is een druk komen en gaan langs de Tiensestraat: op enkele meters van elkaar vind je er Alma 1, Acco, het PSI en het HIW. Als je op je fiets springt, moet je, eenmaal aangekomen, een hele zoektocht beginnen naar dat smalle plekje waar je hem kan stallen. Concreet betekent dat: je wringt hem tussen de schroothoop op het Mercierplein of smijt hem tegen de muur.

Als je wat meer tijd hebt en te voet komt, zit er niets anders op dan je verwoed te manoeuvreren tussen al die vehikels op twee wielen. Allemaal een beetje overroepen? Misschien, maar de rolstoel-

gebruikers die tegenover het PSI in het Romerohuis wonen, denken daar wellicht anders over.

Omdat een heraanleg van de Tiensestraat wellicht nog een tijdje op zich laat wachten, besloten de Psychologische en Pedagogische Kring niet langer bij de pakken te blijven zitten. Het begon al met enkele cartoons aan de ramen van het PSI, maar ook voorlichting tijdens de lessen en een flyeractie zullen nog volgen. Veto sprak met de kringcoördinatoren.

Lees meer op pagina 6

Mens, machine en muziek

Zwetende lichamen en koele elektronische muziek. Vierkant XL, het hoogtepunt in de elektronicareeks van STUK, laat schijnbare tegenstellingen harmonieus samenvloeden in een perfecte combinatie van mens en machine. Zoals *the godfathers of techno*, Kraftwerk, een decennia geleden zelf verwoordden: "We bespelen machines, machines bespelen ons. De uitwisseling en de vriendschap met machines, laten ons een nieuwe muziek creëren." Door de blanke rock verguisd omdat hun muziek geen soul zou hebben, dienden ze wel — een speling van het lot — als voorbeeld voor zwarte muzikanten die er een funky draai aan gaven: techno was geboren.

Ook reggae, jazz en hiphop konden de verleiding van de software niet weerstaan. Warme, dansbare computergeluiden zagen het licht en net daarop heeft ~scape, het label dat Vierkant XL laat knetteren, een patent. Deadbeat, Bus en D Metteo vertegenwoordigen een nieuwe generatie, onze generatie, opgegroeid met elektronica. Etiketten als ontoegankelijk of experimenteel verliezen hun betekenis in een wereld die niet stilstaat, maar vernieuwt. Het is een wereld van kunst, geen droomwereld, maar een wereld van mensen die jong zijn en durven blijven: ~scape in Leuven.

Lees meer op pagina 9

Veto:
Al dertig jaar
in tabloid-formaat!

(advertentie)

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

VRIJE TRIBUNE

K.U.Leuven moet kiezen voor vrije software

"Bill, open your Gates!" Met die slogan voert Spirit momenteel actie rond het gebruik van vrije software bij de overheid en in het onderwijs. De campagne gaat niet onopgemerkt voorbij, met boze reacties van Microsoft en een grote respons op een on-line petitie (www.steunvrije-software.be). Het debat overstijgt het louter technische en raakt een belangrijke, maatschappelijke snaar. In vrije software schuilt immers de mogelijkheid om opnieuw op een creatieve manier na te denken over software, de nieuwe grondstof in de kenniseconomie, los van alle monopolies van Microsoft & Co. Of zoals prof. Herman Bruyninckx (Toegepaste Wetenschappen K.U.Leuven) het een tijdje geleden in Veto uitdrukte: "Vrije software stimuleert de gemeenschapszin, keuzevrijheid, gelijke kansen en zelfontplooiing van mensen". Die waarden kunnen wij volledig onderschrijven. Volgens ons kan de Katholieke Universiteit Leuven een cruciale rol spelen als promotor van vrije software. Als studenten immers overtuigd raken van het nut van vrije software, dan hebben we ook zekerheid dat de bedrijfsleiders, politici en leerkrachten van morgen bewuster en kritischer over software zullen nadenken.

Wat verstaan we precies onder vrije software? Het beste kunnen deze programma's vergeleken worden met recepten uit een kookboek. Die zijn immers vrij toegankelijk en beschikbaar. Meer nog: iedereen kan de recepten naar eigen smaak of zin aanpassen, veranderen en doorgeven. Zo gaat het ook met vrije software.

Iedereen die de intellectuele capaciteiten bezit om met software bezig te zijn, kan de programma's gebruiken voor elk doel, de software aanpassen naar zijn of haar behoeften, de broncodes bestuderen en eventueel doorspelen aan iedereen die erin geïnteresseerd is. Dit alles gebeurt op basis van een specifieke licentie die de vrijheid van de programmeur én van de consument waarborgt. Het aanbieden van zulke software moet niet noodzakelijkerwijze gratis gebeuren, al is op dit moment vrije software in de praktijk vaak wel kosteloos. Of zoals de grondlegger van de vrije software, Richard M. Stallman, het uitdrukte: "The essence of free software is free as in free speech, not as in free beer". Het Internet is trouwens zelf het beste voorbeeld van hoe vrije software de wereld heeft veranderd. En met vrije software valt er wel degelijk geld te verdienen, maar dan op een eerlijke manier en niet op basis van een monopoliepositie.

Veel studenten, personeelsleden en diensten van de K.U.Leuven maken reeds spontaan gebruik van vrije software. Soms uit filosofische overwegingen, maar meestal gewoon omdat dit praktischer en economischer is. Er bestaat ook een actieve gebruikersgroep van studenten die elkaar helpen om bijvoorbeeld het populaire besturingssysteem Linux te installeren. Een groot deel van de Internet-sites van de universiteit draait op servers met vrije software. Kortom, aan de basis is men overtuigd van het nut en de kansen die vrije software aanbieden. Het is nu aan de academische overheid om deze beweging te

erkennen en, desnoods symbolisch, te verklaren dat de K.U.Leuven principieel ervoor kiest zoveel mogelijk gebruik te maken van vrije software. Dat zou dan als beleidslijn kunnen gelden bij de aankoop of ontwikkeling van netwerksystemen of softwarelicenties. Zoiets sluit ook naadloos aan bij de beginselen van deze universiteit, namelijk een zo groot mogelijke kennisdeling als garantie voor wetenschappelijke en maatschappelijke vooruitgang. Doordat het niet mogelijk is de producten van Microsoft zelf aan te passen, worden studenten immers niet gestimuleerd om na te denken over verbeteringen. Hierdoor dreigen aan deze onderwijsinstelling jonge mensen af te studeren die enkel maar vertrouwd zijn met de software van één bedrijf dat zelf de regels mag bepalen. In de kenniseconomie hebben we echter mensen nodig die wel inventieve oplossingen kunnen bedenken en sneller kunnen inspelen op de echte softwarenoden van de mensen.

Daarnaast zou de K.U.Leuven aan haar docenten en diensten de verplichting moeten opleggen om te werken met open standaarden. Dat betekent dat men gebruik maakt van bestandsformaten die door iedereen kunnen worden gelezen en waarvoor men dus niet eerst een specifiek softwareprogramma hoeft aan te schaffen. Al te vaak worden delen van cursussen op Blackboard of administratieve formulieren enkel in Microsoft Word aangeboden. Handig voor de opsteller, maar compleet onleesbaar voor iemand die dit programma niet bezit. Natuurlijk, dankzij een akkoord tussen Microsoft en de universiteiten kan een student voor 50 euro per jaar het allerlaatste Office-pakket bekomen, maar hoeft dit zo nodig? Dankzij enkele eenvoudige maatregelen kan de K.U.Leuven haar 29.000 studenten een meerkost van 10 % bovenop het inschrijvingsgeld besparen. Even tussendoor, nu

we het toch over geld hebben: zouden gratis cursusteksten, die door de hele gemeenschap kunnen worden gebruikt, niet de volgende stap moeten zijn? Docenten worden tenslotte betaald door de overheid om onderwijs te verstrekken. De K.U.Leuven kan overigens ook gebruik maken van haar netwerk om het idee van vrije software te promoten. In de opbouw van de Associatie met de hogescholen wordt er ongetwijfeld nagedacht over samenwerking rond informatica. Vrije software zou daar de norm kunnen zijn. Op die manier zal reeds ongeveer de helft van het Vlaams hoger onderwijs werken volgens vrije software. Dat zou een geweldige stap voorwaarts betekenen en het is wellicht overbodig om nog te zeggen dat dit op termijn een enorme besparing zal betekenen. De Alma Mater zou ook met haar internationale onderzoekspartners in Europa front kunnen vormen tegenover de Europese Commissie en andere instanties in de discussie rond de softwarepatenten.

Voor ons is het duidelijk: vrije software is de toekomst. Het is een garantie dat de publieke infrastructuur van de toekomst niet ten prooi valt aan enkele op winst beluste monopolisten. Tegelijk biedt het aan veel meer mensen de mogelijkheid om op een praktische, veilige en goedkope manier met software om te gaan. De universiteit heeft dus alle redenen om mee op de kar van de vrije software te springen.

Sarah Linten,
voorzitter Prego-Studenten mét Spirit
Leuven
Stijn Bex,
fedeeraal volksvertegenwoordiger Spirit

Oplossing kruiswoordraadsel 1 maart

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1		K	U	L	E	U	V	E	N	
2	R	O	T	I		I	E	P	E	R
3	A	B	O	M	M	E	N		S	O
4	P	A	P	I	E	R		A	S	O
5	P		I	E	P		P	N	E	F
6	L	O	S	T		L	A	N		N
7	A	S	T		S	P	R	O	K	E
8	A	C		P	A	G	I	N	A	S
9	T	A	X	U	S		A	C	H	T
10		R	E	B	U	S	S	E	N	

Agenda

MAANDAG

20.00 u **DEBAT** Gespreksavond met Premier Guy Verhofstadt over de nakende verkiezingen, de strubbelingen bij de VLD en andere actuele onderwerpen. Marc Vandelooverbosch modereert, in Aula Max Weber, org. LVSV Leuven.
20.30 u **THEATER** Comedyshow 'Vrouwen eerst', een mix van Vlaams en internationaal vrouwelijk humortalent, in Pavlov, org. 123 Comedy Club.

DINSDAG

7.00 u **ONTBIJT** Wereldvriendelijk ontbijt bij u thuis tussen 7u en 12u. Inschrijven via www.student-aid.be, student-aid@student.kuleuven.ac.be of aan één van de inschrijvingsstands in Alma, in bij u thuis, toeg. 3, org. Student Aid.
20.00 u **DEBAT** 'Koopwaar/handelswaar of mensenrecht? Voedsel en de internationale vrijhandel' met Annemie Neyts (VLD), Vera Dua (Groen!), Hannelore Beerlandt (Boerenbond), Teopista Akoyi

NSV

Onder de zeer dubbelzinnige titel "K.U. Leuven vergast NSV" toont Veto weer eens hoe fantastisch 'democratisch' en 'verdraagzaam' dit blad is. Ook wie geen lid is (gelijk ik) van NSV vindt het belachelijk een politieke tegenstander het woord en een lokaal te weigeren! In die zin heeft prof. Van Gerven die toelating gaf voor het colloquium zeker gelijk.

Iedere dictatuur begint met jullie soort spreekverbod (dat wist ook Himmler — niet Göring, boys — van de Gestapo). Een beetje beter geschiedenis leren? En wat het dreigen met een tegenbetoging aangaat, is dat geen geweld?

Wim Smeets
Student Sociale Wetenschappen

(Vredeseilanden) en moderator Gie Goris van MO*-magazine, in MTC 00.10, toeg. gratis, org. Student Aid.

WOENSDAG

20.00 u **FILM** 'Promises', in PSI 91.93, toeg. gratis, org. You Move For Peace.
20.00 u **DEBAT** Het Grote Russische Presidents-debat, met professor Malffiet, (Ruslandspecialiste), Vladimir Ronin (docent Russisch), Rene Panis (voormalige ambassadeur). Debat in het Nederlands, in Aula Zeger van Hee, toeg. gratis, org. KIB.

DONDERDAG

20.00 u **LEZING** Sagalassos 2003, een lezing met diaprojectie door Professor Marc Waelkens. Inschrijven op www.sagalassos.be/lezing is aan te raden, in PDS, toeg. gratis, org. Departement Archeologie e.a..
21.00 u **OPTREDEN** Rumba-rock en soukous-optreden van Bana Liege, gevolgd door een folk- en wereldmuziekfuif, in Blauwe Kater, toeg. 2,40/7, org. Student Aid.

Horizontaal

1 President op de vlucht 2 Oude lengtemaat - Ballenvangers 3 Toeval - Meisjesnaam 4 De haren drogen - Europese Muntunie 5 Schande - Meisjesnaam 6 Schreeuw - Stripfiguur 7 Table Football League - Waar vorst huist 8 Chemische stof - Ontkenning 9 Psychische aandoening - Kosten koper 10 Veto staat er vol van

Verticaal

1 Hallentoren - achter 2 Minder salaris voor hetzelfde werk 3 Theeliefhebber 4 Rooms-katholiek - Niet echt - Nederlands Register van Inkoopers 5 Elk - Versnellingshendel 6 Teken - Lekker 7 Medische term - Antilliaanse politieke partij - Eetlepel 8 Jan en alleman 9 Toneel 10 Boom - Voor beide geslachten

Dries De Smet

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

K.U.Leuven moet studenten opnemen in bestuur

Een oude eis van de Vlaamse studentenbeweging werd vorige week werkelijkheid. Het Vlaams Parlement aanvaardde quasi unaniem een decreet dat aan de universiteiten en hogescholen de verplichting oplegt de studenteninspraak te regelen. Wat voor gevolgen dit precies voor de K.U.Leuven zal hebben, is nog onduidelijk.

Thomas Leys

De Vlaamse studenten hebben de democratisering van het onderwijs als ideaal altijd in haar diverse aspecten geïnterpreteerd. Naast het gegeven dat hoger onderwijs volgen niet voor enkelingen mag weggelegd zijn, werd er ook gepleit voor een grondige democratisering van de structuren van de instellingen van het hoger onderwijs zelf. Schoorvoetend hebben de universiteiten en hogescholen daarom sinds de jaren zeventig van de vorige eeuw het overleg met studenten geformaliseerd in hun eigen reglementen. Dat gebeurde echter op een zeer diverse manier en enkel in de officiële instellingen mochten studenten ook echt deelnemen aan het bestuur. Vanaf de jaren negentig werd de roep dan ook groter voor een duidelijke regeling omtrent de participatie van studenten in het bestuur van de universiteit of hogeschool. Een eerste poging in het hogeschooldecreet van 1994 was verdienstelijk, maar onvoldoende uitgewerkt. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) ijverde daarom voor een duidelijk decreet met uitgebreide rechten voor studenten.

Met de Bolognaverklaring, en de vertaling daarvan in Vlaanderen, bood zich een interessante kans aan. De studenten waren kritisch, maar wilden constructief meewerken op voorwaarde dat hun rol werd erkend. De hervormingen, gaande van de oprichting van associaties tot de invoering van bachelor-master zelf, zijn immers zo ingrijpend dat deze niet langs de studenten heen kunnen geregeld worden. De belofte van een decretale regeling van de studentenparticipatie, zoals voorzien in het Vlaams regeerakkoord, moest daarom maar eens werkelijkheid worden. Daarom spraken de meerderheidspartijen, samen met de CD&V die nodig was voor de goedkeuring van het Bolognadecreet van 2003, af om een zogenaamd aanvullingsdecreet omtrent studentenparticipatie in te dienen in het Vlaams Parlement. De instellingen van hoger onderwijs waren kritisch. Sommige hogeschooldirecteuren zagen hun studenten niet echt in staat om mee hun instelling te besturen en sommige universiteitsrectoren maakten gewag van een te grote aantasting van hun autonomie.

Tijd

De oplossingen die uiteindelijk uit de bus zijn gekomen, hebben een compromis gezocht tussen de rechten van studenten en de vrijheid van de instelling. Het decreet legt een minimumtoestand op en verder hebben de instelling en de studenten de mogelijkheid om zelf te kiezen voor verschillende vormen van studenteninspraak. Het algemene

(foto Olivier Leirs)

principe is wel dat er in iedere hogeschool en universiteit van Vlaanderen een rechtstreeks verkozen studentenraad moet komen. Deze heeft sowieso een adviserende bevoegdheid en moet de nodige middelen krijgen om haar werking te ontwikkelen. Ook moet er minstens eenmaal per jaar een overleg zijn over het algemeen beleid van de onderwijsinstelling tussen het bestuur en de studentenraad. Daarnaast kan de instelling zelf een keuze maken tussen een model van medebestuur of een model van inspraak. In het eerste geval nemen studenten ook echt deel aan het bestuur en bezetten zij minstens tien procent van de zetels in het bestuur. In het

andere geval moet het bestuur over een ruim aantal thema's steeds voorafgaandelijk overleg plegen met de studentenraad of er een advies van vragen. Op die manier blijft de vrijheid van de instelling om zelf beslissingen te nemen gewaarborgd, maar dit heeft het 'nadeel' dat het bestuur veel intensiever zal moeten communiceren met de studentenraad en dat dit ook tijd vraagt. Maar ook in het inspraakmodel hebben de studenten het recht minstens één waarnemer te sturen naar de vergaderingen van het bestuur.

Van de kant van de studentenraad wordt in het model van medebestuur wel een zekere representativiteit geëist. Bij de verkiezingen voor de studentenraad moet minstens tien procent van de studenten opdagen, zoniet verliezen de studentenvertegenwoordigers hun stemrecht in het bestuur. Interessant is dat tijdens de parlementaire behandeling een wijziging in het decreet is aanvaard dat aan de Vlaamse Regering het recht geeft om op termijn het percentage studenten in het bestuur op te trekken tot maximaal dertig procent; tegelijk moet ook het opkomstpercentage hieraan gelijk zijn. Hiermee hebben de studentenraden en de Vlaamse studentenkoepel VVS meteen een *incentive* om studenten te motiveren om te komen stemmen. De studentenraden hebben verder een keuzemogelijkheid met betrekking tot de manier waarop de studentenvertegenwoordigers in het bestuur worden aangeduid. Ofwel worden deze ook rechtstreeks gekozen door de studenten, maar moeten deze dan meewerken met de studentenraad. Ofwel kiest de studentenraad deze vertegenwoordigers, maar hoeven deze niet noodzakelijk lid te zijn van de studentenraad.

Volgende week bekijken we meer in detail welke mogelijke gevolgen het Participatiedecreet kan hebben voor de studenten van de K.U.Leuven.

KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT

Machtige K.U.Leuven-vrouwen

Vorige week publiceerde het financieel-economische weekblad *Trends* een lijst met 'De 25 machtigste vrouwen in Vlaanderen'. Drie van de dames op de *powerlist* zijn verbonden met de K.U.Leuven.

De hoogst genoteerde is Carine Boonen, zetelend in de Inrichtende Overheid van de K.U.Leuven en terug te vinden op de elfde plaats in de lijst. Naast haar functie van algemeen directeur van Caritas Verbond van Verzorgingsinstellingen, bekleedt Boonen nog tal van andere mandaten.

Twee plaatsjes lager vinden we Christine Vanderveeren terug. Naast haar lesopdrachten aan de K.U.Leuven vult zij haar dagen als directievoorzitter van de Creg, de regulator voor de vrije gas- en elektriciteitsmarkt. Als kabinetschef van Jean-Luc Dehaene schreef ze in 1993 het Sint-Michielsakkoord. Haar huidige taak situeert zich in de vrijmaking van de energiemarkt.

De derde machtige vrouw aan de K.U.Leuven die zich wist te positioneren temidden het exclusieve gezelschap van ministers en bedrijfsleidsters is Katrien Kesteloot. Als financieel directeur van de Leuvense Universitaire Ziekenhuizen bezet ze plaats 22 in de lijst.

K.U.Brussel naar Raad van State

De Katholieke Universiteit Brussel mag omwille van de Bolognahervorming van het hoger onderwijs niet langer een opleiding Frans aanbieden en stapt hiervoor naar de Raad van State. Met de Bolognahervorming vervalt de huidige afbakening tussen Germaanse en Romaanse talen zodat het voor studenten voortaan mogelijk wordt om zelf een combinatie van talen samen te stellen.

Momenteel wordt geen Romaanse

aangeboden aan de K.U.Brussel, hoewel dit was toegestaan. In het nieuwe systeem wenst de universiteit echter wel Frans aan haar aanbod toe te voegen en daar wringt nu het schoentje. De Erkeningscommissie stond dit namelijk niet toe. Deze commissie moest de ingediende erkenningsdossiers voor de omvorming van de huidige opleidingen naar de bachelor- en masteropleidingen controleren. De motivering van haar besluit is dat de K.U.Brussel haar programma feitelijk uitbreidt en dat mag zomaar niet. Hierop daagde de K.U.Brussel de Vlaamse regering voor de Raad van State.

En UGent naar Arbitragehof

De Universiteit Gent stelt dat ze als gevolg van een sterke stijging van haar studenten-aantal in verhouding tot de andere Vlaamse universiteiten ondergefinancierd wordt. Deze onderfinanciering zou voortvloeien uit het structuurdecreet. De bepalingen in het decreet met betrekking tot de financiering van de Vlaamse universiteiten wil de UGent dan ook vernietigd zien. Dit hoopt ze te bereiken door een verzoekschrift bij het bevoegde Arbitragehof.

Scorpio geldt en zendt

De subsidie die de stad Leuven toekende aan Radio Scorpio, staat nog steeds niet op de bankrekening van de radiomakers. Bij de stedelijke diensten beweert men telkens dat het geld reeds gestort is en dat het nogmaals zal worden nagekeken.

Daarnaast toch ook goed nieuws voor Scorpio: collega Radio Scopia wil voortaan ook de mast gebruiken op de Sint-Pieterskliniek waarvan Scorpio reeds gebruik maakt. Scopia is dan ook bereid Scorpio de kosten te helpen dragen die voortvloeien uit aanpassingen aan de zendmast op het ziekenhuis.

(bd)

Gekibbel over Brussel

Het debat in de plenaire vergadering over het Participatiedecreet werd vreemd genoeg niet gekenmerkt door uitvoerige betogen over de noodzaak van een democratische cultuur in de universiteiten en hogescholen, maar wel door een akkefietje over de K.U.Brussel. De CD&V, die beloofd had mee het participatiedecreet goed te keuren, verklaarde dat de andere partijen niet loyaal hun afspraken uitvoerden in het kader van de Bolognahervormingen. De K.U.Brussel, die officieel niet mag toetreden tot een associatie, maar officieus wel nauw samenwerkt met de K.U.Leuven, kreeg immers onlangs te horen dat het niet samen met de Ehsal in Brussel een economische opleiding mag aanbieden. Reden: beide instellingen behoren niet tot dezelfde associatie. Dit pesterijtje werd bij monde van Luc Martens gehekeld: "Het is duidelijk dat de geest van de heer De Gucht hier nog rondwaart." Daarom dienden de christen-democraten een amendement in om de K.U.Brussel wel toe te laten samen te werken. De andere partijen reageerden verwonderd. Volgens Gilbert Van Baelen

(VLD) krijgt de K.U.Brussel al genoeg mogelijkheden nu het ook driejarige bachelors mag aanbieden: "Het betreft een ideologisch gekleurde opleiding die de Vlaamse Gemeenschap veel geld kost." Waarop dan weer Brigitte Grouwels (CD&V), toevallig ook bestuurslid van de K.U.Brussel, verontwaardigd de positie van de VUB oprakelde en een vrijzinnig complot zag. Sven Gatz (VLD), toevallig ook bestuurslid van de VUB, riposteerde dan weer tegen Grouwels dat ze "deze zaak niet als een heilig boontje moest verdedigen", terwijl Van Baelen aanraaide om eens bij André Oosterlinck te rade te gaan over de tweedeling vrijzinnig-katholiek. Het was parlementsvoorzitter Norbert De Batselier (sp.a) die opnieuw opriep tot een objectief debat. Het amendement van CD&V werd uiteindelijk verworpen.

(tl)

G(e)spot Boekbinderij Kaftwerk

Goed verscholen onder de Keizersberg, tussen Silo T en de Paul Delvauxwijk vonden we – aangetrokken door een jaren '70 mobilhome – de laatste artisanale boekbinderij van Leuven: Atelier Kaftwerk. Studenten, kunstenaars en notarissen lopen hier over de vloer voor het inbinden van notariële akten, eindwerken, boeken, enzovoort.

Tekst en foto's: Christophe Ketels

“Ik geef ons zestig percent kans op slagen”

Het Vlaams Parlement keurde een jaar geleden het structuur- of Bologna-decreet goed, de Vlaamse vertaling van de Bologna Verklaring. Alles leek in kannen en kruiken. Tot de vzw UNIVERSITAS aankondigde naar het Arbitragehof te stappen om het decreet nietig te laten verklaren.

Ben Deboeck

De Bolognaverklaring dateert uit 1999 en heeft tot doel het hoger onderwijs in Europa te harmoniseren. Praktisch heeft dit tot gevolg dat de oude indeling in kandidaturen en licenties verdwijnt en vanaf volgend academiejaar vervangen wordt door de bachelor-master structuur. Maar naast deze nieuwe structuur zorgde het decreet ook voor enkele andere belangrijke wijzigingen in het Vlaamse hogeronderwijslandschap, zoals de invoering van accreditering — de ‘bewaking’ van de onderwijskwaliteit — en de vorming van de associaties. De vzw UNIVERSITAS is een organisatie die is opgericht door mensen verbonden aan de Universiteit Antwerpen en de VUB. Deze vzw is van mening dat het structuurdecreet ongrondwettelijk is op vier punten. Daarom stapt de vzw naar het Arbitragehof om het decreet nietig te laten verklaren. Karin Verelst is doctoraatstudente aan de VUB en doceert aan het RITS. Daarnaast is ze stichtend voorzitter van de vzw UNIVERSITAS.

Veto: *U stelt dat het Bologna-decreet de Belgische grondwet schendt op vier punten. Op welke punten juist en waarom?*

Karin Verelst: «Ten eerste is er de taalkwestie. De grondwet gebiedt de ‘Eentaligheid van het Gewestelijk Grondgebied’. Het Bologna-decreet stapt echter af van de idee dat het hoger onderwijs ééntalig Nederlands is en maakt het mogelijk niet-taalkvaken in het Engels te doceren.»

Veto: *Het gaat toch slechts om tien percent van de vakken die in het Engels zouden kunnen worden gedoceerd in de bachelorjaren.*

Verelst: «Wel tien percent over de totaliteit. Het is dus mogelijk dat een derde van de vakken uit een bepaald bachelorjaar in het Engels wordt gedoceerd. Maar het gaat hem om de totaliteit. Men probeert dit zogezegd wel te beperken op het niveau van de bachelors, maar voor de masters bestaat er geen enkele restrictie; deze kunnen volledig in het Engels worden gegeven.»

Einddiploma

«Een tweede en derde punt — ze hangen samen — waarmee het Bologna-decreet in strijd is, zijn de beginselen van non-discriminatie en gelijkheid. Dit heeft vooral te maken met de evenwaardigheid van de diploma's over het nationale territorium. De structuur van de studieduur wordt ingrijpend gewijzigd, wat geen bevoegdheid van de gewesten of gemeenschappen is, maar een federale bevoegdheid.»

«Het bachelordiploma zal een soort einddiploma worden, terwijl het natuurlijk overduidelijk is dat in het hoger onderwijs van het lange type, het licentiediploma het einddiploma is. Dit geeft problemen. Men zit binnen enkele jaren in Vlaanderen met mensen die in het oude systeem zijn afgestudeerd en met mensen met een totaal anders opgebouwd pakket. Er bestaat geen enkele wettelijke regeling die zegt welk diploma in het bachelor-master-systeem overeenkomt met welk diploma in het huidige systeem. En dan bedoel ik niet enkele richtlijnen van het ministerie van Onderwijs die snelsnel werden opgesteld, ik bedoel op het niveau van de federale bevoegdheden. Het is zelfs niet gegarandeerd dat iemand die afstudeert wettelijk les mag geven in scholen. Neem bijvoorbeeld

iemand die licentiaat is in de wiskunde, die zal nu bachelor in de wiskunde zijn en zal op het niveau van het hoger middelbaar les moeten gaan geven. De enige opleidingen waar je geen verandering merkt, zijn de driejarige gegradueerden, waardoor heel duidelijk opvalt dat alle bachelors in feite beroepsopleidingen zijn, ook de zogenaamde doorstroombachelors.»

Blaas

Veto: *Is het dan zo erg dat de bacheloropleidingen eerder beroepsopleidingen worden?*

Verelst: «Het concept van de universiteit en het hoger onderwijs is nooit geweest pure beroepsopleidingen aan te bieden. Een bepaalde finaliteit naar het beroepsleven kon altijd ingebouwd worden, maar nu keert men de zaken volledig om en reduceert men alles tot beroepsopleidingen. Maar waarom, wie wil dit?»

Veto: *De arbeidsmarkt?*

Verelst: «Dus mensen zijn robotten die gekneet worden naar verlangen? De Europese Ronde Tafel van Industriëlen wil dit inderdaad, maar hen kun je betwaaarlijk de mensen noemen die het algemeen belang, de culturele erfenis of de sociale aspecten van de Europese bevolking vertegenwoordigen. Het zou het afschaffen van het concept ‘universiteit’ betekenen zoals dit in Europa reeds 700 jaar bestaat.»

Veto: *Het blijft nochtans de bedoeling om aan de universiteit na je bacheloropleiding een masteropleiding aan te vatten.*

Verelst: «Een bachelor wordt een einddiploma zeg ik je. Dat het de bedoeling zou zijn om daarna nog een master aan te vatten, is gewoonweg zever, een blaas die ze de mensen wijsmaken. De bedoeling is om zo snel mogelijk zoveel mogelijk mensen uit het hoger onderwijs op de arbeidsmarkt te

duwen, ook universitair.»

Veto: *U bent ook van mening dat het de bedoeling is om op lange termijn de masteropleidingen volledig te privatiseren.*

Verelst: «Daar ben ik absoluut van overtuigd! Tenminste aan Vlaamse kant, aan Waalse zijde is men (voorlopig) nog

passief aspect. Actief: iedereen mag een universiteit oprichten, als men voldoet aan een aantal vereisten natuurlijk. Sinds het decreet-Coens en de opvolgingsdecreten ervan eigent de Vlaamse regering zich echter het recht toe — volstrekt ongrondwettelijk — om te bepalen welke instellingen universiteiten zijn. Met het Bologna-decreet verdwijnt de actieve onderwijsvrijheid volledig gezien de accreditatie. Er wordt dan eigenlijk gezegd: “Je mag deze opleiding niet meer aanbieden, want je bent niet kwalitatief genoeg.”»

«Ook de vorming van de associaties zijn een aanslag op de actieve onderwijsvrijheid omdat ze de onderwijsbevoegdheid van de inrichtende machten van de hogescholen van het lange type ondergraven. Deze mogen namelijk geen masters uitreiken, zodat ze toeleveranciers van geld en studenten worden voor de universiteiten.»

«Maar ook de passieve onderwijsvrijheid, de particuliere keuzevrijheid, verdwijnt aangezien bepaalde opleidingen niet langer zullen worden aangeboden. Een universiteit is echter meer dan een vakschool, ook de achtergrond van de instelling zelf is belangrijk. Een opleiding natuurkunde aan de K.U.

Leuven is bijvoorbeeld verschillend van een opleiding natuurkunde aan de VUB, net omdat er in beide instellingen vanuit verschillende ideeën wordt vertrokken.»

Veto: *Is het niet eerder logisch dat universiteiten onderling afspreken wie wat aanbiedt om te vermijden dat op twintig kilometer afstand twee identieke faculteiten liggen?*

“Iedereen vindt dat er in Vlaanderen te veel universiteiten zijn, ik zeg dat er te weinig zijn”

Verelst: «Het lijkt me helemaal niet logisch dat er geen twee faculteiten wetenschappen op twintig kilometer van mekaar kunnen bestaan die beide een cursus natuurkunde aanbieden, aangezien een universiteit die geen cursus natuurkunde aanbiedt geen universiteit is. Iedereen zegt altijd dat er hier te veel universiteiten zijn, ik zeg dat er te weinig zijn. Vrijwillige samenwerking, zoals nu in Antwerpen gebeurt, moet uiteraard kunnen, maar het streven naar “één of twee topuniversiteiten” dient enkel om monopolies te creëren. Alle huidige Belgische universiteiten genieten momenteel reeds internationale erkenning.»

Veto: *Hoe schat u de kans in dat jullie gelijk halen voor het Arbitragehof?*

Verelst: «Constitutioneel is die kans bijzonder groot denk ik, maar het Arbitragehof is niet louter een constitutioneel hof natuurlijk. Ik geef ons dus zestig percent kans op slagen.»

Kwalitatief

«Naast de gelijkwaardigheid van de diploma's is er ook nog het probleem van de financiering, dat zich nog niet expliciet aandient, maar wel op komst is. In de toekomst zal de financiering van de instellingen meer en meer afhankelijk gemaakt worden van de accreditatie ervan. Het is duidelijk dat hierdoor geen eenduidig financieringssysteem meer zal bestaan. Maar wat is kwaliteit? Dat is arbitrair en heeft dus een discriminatoir aspect.»

«Het vierde punt waarmee het Bologna-decreet ons inziens niet strookt is de vrijheid van onderwijs. Dit heeft een actief en een

Bank helpt mensen zelfstandig worden

Hoe kan je iets doen voor armen in Afrika? Volgens de filosofie van het coöperatief bankieren moeten armen vooral zelf het heft in handen nemen. De 'bank' begeleidt tot zelfstandigheid en verbetert de inkomens van deze armen. Met dit thema opent Student-Aid zijn actieweken die dit jaar volledig gericht zijn op Afrika.

Bernard Rommel

Student-aid organiseerde deze avond in samenwerking met de Belgische Raffaisen Stichting (BRS) die zich heeft gespecialiseerd in het ondersteunen van coöperatief bankieren in ontwikkelingslanden. Ze versterkt initiatieven rond sparen, kredietverlening en verzekeren volgens het principe van het Chinese gezegde "leer iemand vissen in plaats van een vis te geven". We gingen in gesprek met Amsalu Alemayehu uit Ethiopië en Josiane Mbakop uit Kameroen die in hun land dergelijk initiatief op poten hebben gezet.

Veto: *Is het coöperatief bankieren een manier voor mensen om uit de armoede te geraken?*

Amsalu Alemayehu: «Het is niet de enige oplossing, maar het draagt bij tot de ontwikkeling van het land. De impact van een microfinancieringssysteem situeert zich op gezinsniveau. Vooral bij gezinnen die nood hebben aan veel cash voor hun activiteiten. Het microfinancieringssysteem biedt hen dan de mogelijkheden om hun activiteiten uit te breiden. Daardoor zal de levensstandaard van de hele familie stijgen. Op het niveau van het land is er ook een positief effect, omdat de algemene vraag naar goederen van verschillende sectoren zal stijgen.»

Veto: *Hoe staat de lokale bevolking tegenover de invoering van deze microfinancieringsprojecten?*

Alemayehu: «Ze staan er positief tegenover. Normaal hebben ze geen toegang tot de normale commerciële banken. Deze banken zijn alleen maar bedoeld voor mensen die een garantie kunnen bieden bij een lening. Wij geven de lening zonder de vereiste dat de klant een garantie heeft, zodat iedereen toegang krijgt tot financiële middelen.»

Veto: *Welke soort investeringen doen de klanten met het geleende geld?*

Alemayehu: «We kunnen het onderverdelen in twee categorieën. In de eerste categorie doen klanten investeringen in landbouwinputs, zoals investeringen in kunstmest en zaad met meer opbrengsten. Een tweede categorie zijn goederen die noodzakelijk zijn in uiteenlopende sectoren. Bijvoorbeeld investeringen voor handelaars zodat ze hun handelsactiviteiten kunnen uitbreiden. Ook andere mensen die niet in de handel betrokken zijn, maar goederen nodig hebben voor uitbreiding van bijvoorbeeld een graanvoorraad of houtzagerij kunnen hieronder vallen.»

Veto: *Kun je de manier van bankieren in Afrika vergelijken met onze manier van bankieren?*

Alemayehu: «Bij het coöperatief bankieren is de eerste doelstelling

niet om winst te maken. De bank is in de eerste plaats gericht op het inspelen op sociale behoeften. In sommige ontwikkelingslanden besteden de normale commerciële banken niet veel aandacht aan microfinanciering. Zelfs als banken niet geïnteresseerd zijn in het lot van armen, kan het coöperatief bankieren een tussenschakel zijn tussen de armen en de normale banken.»

Stage

Veto: *Waarom bent u naar hier gekomen?*

Josiane Mbakop: «Wij zijn uitgenodigd door de Raffaisen Stichting om deel te nemen aan een vorming over de socio-economische impact van de microfinancieringsystemen en de financiële efficiëntie van onze banken.»

Veto: *Vindt u ook dat dit mechanisme ideaal is voor de armen?*

Mbakop: «Absoluut. Ik zou zelfs zeggen dat het de enige weg is, vooral voor mijn structuur omdat ze werkt met vrouwen. Als je weet dat toegang tot financiële middelen voor mannen al moeilijk is. Ze is nog veel moeilijker voor de vrouwen in die zin dat vrouwen geen enkele garantie kunnen bieden, zeker voor Afrikaanse vrouwen die al in armoede leven en die achtergesteld worden door sommige wetten. Ze krijgen ook moeilijker toegang tot onderwijs.»

«Juist door ons initiatief, dat geen enkele voorwaarde stelt, kunnen vrouwen financieel krediet krijgen. Ze kunnen hun familie beter onderhouden. In Afrika valt veel op de schouders van de vrouw, zowel het onderwijs als de gezondheid. Het is cruciaal voor de vrouw dat ze onafhankelijk wordt om beter te kunnen zorgen voor haar familie.»

Veto: *Wordt dit initiatief geapprecieerd?*

Mbakop: «De lokale bevolking reageert zeer positief. Ze beseffen dat het een goed alternatief kan zijn om uit hun huidige situatie te ontsnappen. Mijn organisatie is vooral actief op het platteland waar commerciële banken nauwelijks aanwezig zijn. De mensen krijgen een zekerheid in hun leven, ze weten dat ze kunnen sparen en krediet krijgen wanneer ze wensen. Ook kleine projecten worden gesteund, op voorwaarde dat ze de inkomens van de lokale mensen vooruit helpen.»

Veto: *Heeft u nog een wens voor de Belgische studenten?*

Mbakop: «Ik hoop dat Belgische studenten naar Afrika komen en stage lopen in één van onze instituten zodat jullie met eigen ogen een beter idee krijgen van de Afrikaanse realiteit. We zullen jullie met open armen ontvangen.»

9 maart: debat 'Koopwaar/handelswaar of mensenrecht? Voedsel en de internationale vrijhandel' in samenwerking met Vredeseilanden en Kauri vzw

11 maart: optreden Bana Liège en folk-wereldmuziektuif, meer informatie op www.student-aid.be

(foto Stijn De Meyere)

PEDAGOGISCH VERANTWOORDE PSYCHOLOGISCHE BEÏNVLOEDING

Boer-actie tegen foute fietsen

Wie al eens in het Psychologisch Instituut in de Tiensestraat moet zijn of er langskomt, kan het bevestigen: het voetpad lijkt verdwenen onder een tapijt van verkeerd gestalde fietsen. Hierdoor lopen voetgangers op straat en hinderen zo nog meer het verkeer. Maar ook voor gehandicapten is het moeilijk om het PSI voorbij te geraken. Hoog tijd voor actie, dachten de Psychologische Kring en de Pedagogische Kring.

Hanne Vermeiren

Maandagochtend, negen uur. Er staat geen enkele fiets tegen de muur van het PSI gestald. Misschien is het te vroeg voor fietsers of misschien kunnen de rekken tegenover het PSI de aanvoer nog net slikken. Tegen elf uur staat er al een boel meer tweewielers en op de middag is er geen helpen meer aan. Voetgangers lopen ondertussen in de twee richtingen op straat omdat het voetpad onbruikbaar is geworden, waardoor ook de auto's het moeilijk krijgen. Het fietsenrek tegenover het PSI zou niet voller kunnen zijn. Enkele creatievelingen hebben van een autoparkeerplaats een fietsenstalling gemaakt, maar echt reglementair lijkt het ons ook niet. Het is tijd voor actie, zo vonden ook de Psychologische Kring en de Pedagogische Kring. Veto kwam te voet en sprak met Kringcoördinatoren Wendy Absillis en Thomas Geusens.

Veto: *Hoe is het idee ontstaan om actie te voeren vanuit de kringen tegen de verkeerd gestalde fietsen?*

Thomas Geusens: «Op een vergadering van Kringraad was de schepen van Studentenaangelegenheden komen spreken en we konden haar toen vragen stellen. Bij haar hebben we het probleem van de fietsen aangekaart. Haar antwoord was erg ontwijkend: de stad wilde er wel iets aan doen, maar misschien ooit, ergens, op lange termijn. Dit antwoord, gecombineerd met de ervaring van nog maar eens te ontdekken dat de politie je fiets heeft weggehaald, heeft ons gebracht tot het zoeken van een oplossing.»

Wendy Absillis: «Of de ervaring dat je fiets weggesmeten is. Dat gebeurt wel eens aan het Mercierplein, aan de faculteit Filosofie. Mensen die daar door moeten, smijten de fietsen wel eens op elkaar.»

Veto: *Waaruit bestaat de actie die jullie voeren concreet?*

Thomas: «De hoofdbekommernis is het voetpad veilig maken voor gehandicapten en daarnaast ook voor andere studenten. We zochten hiervoor naar een ludiekere oplossing dan het wegslepen. Zo zijn we uitgekomen bij de twee cartoons die we hebben opgehangen aan de ramen en het plannetje met de dichtstbijzijnde fietsenrekken waar je je fiets wel kan zetten. Dat mocht een beetje provocerend zijn. Later gaan we ook de proffen aanspreken, zodat zij er ook aandacht aan besteden in de colleges. Dit hebben we nog niet concreet uitgewerkt, maar we zullen hier een slide voor ontwerpen.»

«We doen het zo in verschillende stappen opdat het langer zou blijven hangen zonder irritant te worden. Tot slot gaan we ook een flyeractie houden: papertjes hangen aan de fietsen die verkeerd gestald zijn. Dat mag ook zeker

provocerend zijn. Dat zou een boer-actie kunnen zijn, in de zin van: Boer! Uw fiets staat verkeerd geparkeerd.»

Wendy: «Het zal uiteindelijk wel iets anders worden. Er staat namelijk Foutje! op.»

Veto: *Stoot je zo niet tegen de kar van je eigen mensen? Uiteindelijk zijn het toch de psychologie- en pedagogiestudenten die hun fiets daar zetten?*

Thomas: «Ik denk niet dat die het zo zwaar zullen oppakken. We willen vooral sensibiliseren en als je ergens wil raken, moet je soms provocerend uit de hoek komen.»

Heraangelegd

Veto: *Wat is het voorlopige succes van de actie? Staan er al minder fietsen naar jullie mening?*

Wendy: «Naar mijn mening niet, maar ik denk dat we meer effect zullen hebben met de flyeractie.»

Thomas: «Ik vind wel dat er minder fietsen zijn. Ik heb ook al reacties gekregen van mensen die de affiches hebben gezien. Er staan natuurlijk nog wel fietsen, maar minder.»

Veto: *Jullie actie richt zich ook naar het stadsbestuur om meer fietsenrekken te plaatsen. Zijn daar al concrete effecten van?*

Thomas: «Nog niet, maar we blijven volhouden. Het ideaal zou zijn als de Tiensestraat heraangelegd wordt. Vanaf het PSI tot aan Acco is een superdruk punt. Dit zou natuurlijk een erg groot project zijn, maar kleine acties als de onze kunnen de stad eraan herinneren dat er een probleem is.»

Wendy: «Er is ook het voorstel om het laatste stuk van de Tiensestraat, dus vanaf het PSI, voor fietsers toegankelijk te maken in beide richtingen, omdat het daar toch breder is dan in het eerste stuk. Het feit dat onze actie dubbel is, is ook goed voor de eigen studenten. Het geeft meer indruk.»

Veto: *Een laatste vraag dan: waar zetten jullie zelf jullie fietsen vanaf nu?*

Thomas: «Alvast niet meer tegen de muur. Ik zet hem meestal in de fietsenrekken aan het Mercierplein. Aan Alma 1 zet ik mijn fiets nooit. Het is gewoon niet vanzelfsprekend, omdat het een stukje verder is. Je zou echt een klik moeten maken daarin. Dat is het probleem met een fiets. Een auto zet je ergens en je wandelt de laatste 500 meter. Dat doe je niet met een fiets. Mensen zijn van nature lui, ze zetten hun fiets tegen de muur en gaan binnen.»

Wendy: «Ik zet mijn fiets ook meestal aan het Mercierplein. Als het gaat, zet ik hem in een rek, maar vaak staat het daar ook vol, dus zet ik hem tussen twee andere fietsen in.»

“Macht erotiseert blijkbaar toch een beetje”

Aangetroffen in de Fak, de natuurlijke habitat van Letterenpresessen. Een uniek exemplaar en het allerlaatste van zijn soort: Germaniapreses Bert Oben. Veto slaagde er niet alleen in hem op de gevoelige plaat vast te leggen, maar schetste een uitgebreid verslag van leef-, eet- en drinkgewoonten. Volgt u even mee.

Maarten Hermans

Veto: *Wat is de belangrijkste goede en slechte eigenschap van een preses?*

Bert Oben: «Voor mij is enthousiasme zeer belangrijk, er iets van willen maken en dat ook uitstralen naar de mensen van het presidium. Andere mensen dus aan het werk kunnen zetten. Maar niet op een autoritaire manier, gewoon zorgen dat mensen hun werk graag doen. De slechtste eigenschap is volgens mij te fel beseffen dat je preses bent, in de zin van te hard de man willen uithangen. Of ik daar soms last van heb? Niet bijzonder, nee.»

Veto: *Maakt het verschil uit of de preses een man of een vrouw is?*

Bert: «Het heeft meer met het karakter van de persoon te maken en minder met het feit of een man of vrouw bent. Kijk maar eens rond, er zijn genoeg vrouwelijke presessen die heel goed hun werk doen. Het kan natuurlijk wel zijn dat de aanpak verschilt, maar om dat in termen van beter of slechter uit te drukken...»

Meneer

Veto: *Heeft een preses meer macht dan een gewone student?*

Bert: «Hangt er van af hoe je macht definiëert natuurlijk. Er zijn een aantal zaken die we organiseren en organen waar we inspraak in hebben en daar heb je als preses wel meer invloed dan een gewone student. Maar macht hangt ook voor een deel samen met verantwoordelijkheid. Als er op een fuif van ons mensen rondlopen die bijvoorbeeld zware boel aan het maken zijn dan moet je je verantwoordelijkheid nemen en die mensen buiten sjotten. In die zin kun je wel spreken van macht. Ook merk ik dat een aardig deel van de eerstekenners opkijkt naar het presidium of tijdens de eerste weken je als preses voorzichtig met “meneer” aanspreekt: redelijk grappig en een tikkeltje bizar.»

Veto: *Heb je die macht ooit al misbruikt voor persoonlijke doeleinden?*

Bert: «Om iets praktisch voor de kring geregeld te krijgen, durf ik dat wel eens, maar voor persoonlijk gebruik kan ik me niet echt iets concreets voor de geest halen. Alleszins toch niet dat ik bewust gedacht heb: “Als ik nu eens vermeld dat ik preses ben...”. Maar om eerlijk te zijn: het is niet altijd nodig om dat te vermelden, in een discussie weten de mensen meestal wel dat je preses bent.»

Veto: *Hoe reageerden je vrienden en ouders op je preserschap?*

Bert: «Ik heb tamelijk lang gewacht om te vertellen dat ik preses zou worden. En ook voor mezelf heb ik pas redelijk laat de knoop doorgehakt. De reacties van de vrienden waren heel positief, er zijn zelfs enkelen die ik toen heb kunnen overtuigen om ook bij het presidium te komen.»

«De ouders, dat was een andere zaak. Ook hen heb ik pas laat verteld dat ik preses ging worden, ze wisten bijvoorbeeld tijdens de verkiezingsweek nog van niets. Ik heb gewacht tot ik mijn resultaten van juni wist en toen die meevielen heb ik ze het verteld. Ze waren eerst wel verbaasd en hadden een beetje schrik dat ik teveel hooi op mijn vork zou nemen, maar uiteindelijk zijn ze toch wel een beetje trots dat zoonlief preses is.»

Veto: *Is het preserschap combineerbaar met een relatie?*

Bert: «Ja, toch wel. Er kruipt natuurlijk

veel tijd in. Meer dan ik eigenlijk dacht: stiekem stapelen er zich allemaal van die kleine dingetjes op. Zo ben ik dagelijks toch minstens drie of vier uur bezig en als er gewerkt moet worden op een activiteit nog veel meer. Dus het kan wel vervelend zijn voor een relatie: als er bijvoorbeeld afspraken gemaakt zijn dan krijgt het preserschap voorrang en moet ik soms dingen afzeggen. Het is zeker te doen, maar het kost soms wat moeite. Net als de studies. Die vallen ook te combineren, behalve de thesis, die leidt er wel aardig onder.»

Kringleven

Veto: *Zijn kringen nog belangrijk voor de gewone student of willen die enkel een cursusdienst?*

Bert: «Volgens mij is er wel een dalende interesse voor het kringleven. Het is nu mijn vijfde jaar in Leuven en toen ik in mijn eerste kan zat, was er toch meer enthousiasme en verbondenheid met de kring. Het kan natuurlijk dat romantische ‘vroeger was het beter’-gevoel zijn, maar ik denk dat het er echt wel op achteruit is gegaan. Waarom is moeilijk te zeggen. Misschien omdat mensen meer in kleinere groepjes hun eigen ding doen, met de instelling: “Erdoor geraken, af en toe eens met vrienden weg en wat er voor de rest gebeurt, interesseert me niet”»

«Dat merk je ook aan de opkomst. Toen ik in mijn eerste kan zat, waren al onze fuiven in de Lido, maar nu hebben we vaak moeite om de Albatros vol te krijgen. Ook het aantal leden van het presidium zelf is met de jaren gestaag gedaald: hoewel we een actieve kern hebben, zitten we met een

vrij klein presidium. Vijftien à zestien mensen, dat is een beperkte groep.»

Veto: *Hoe verlopen de voorbereidingen van de fusie met Germania en Klio?*

Bert: «Germania zelf stopt met bestaan na dit jaar, dus het zal de komende tijd heel hard werken zijn aan de nieuwe — en grote — kring die zal ontstaan. We zijn er door het jaar ook al redelijk mee bezig geweest. Buiten praktische zaken hebben we bijvoorbeeld een wedstrijd uitgeschreven om een nieuwe naam te verzinnen. Mensen kunnen een voorstel voor een nieuwe kringnaam binnenbrengen en de winnaar

Toevallig zit ik ook nog naast de preses van Romania op kot, zo is het natuurlijk heel gemakkelijk om iets af te spreken.»

Glimp

Veto: *Wat is je limiet om zat te worden en is die omhoog gegaan nu je preses bent?*

Bert: *(lacht)* «Limiet? In eenheden uitgedrukt? Door de jaren heen heb ik toch wel de grens leren bepalen — laten we zeggen dat het bij vijftien pinten toch moeilijk begint te worden — maar factoren als eten en slaap spelen natuurlijk mee. Het feit dat

“Erdoor geraken, af en toe eens met vrienden weg en wat er voor de rest gebeurt, interesseert me niet”

krijgt een vat. Zo is er langzaam aan een lijstje aan het ontstaan met mogelijke namen. Verder is ook de preses voor volgend jaar bekend: tenzij nog iemand anders zich kandidaat stelt, wordt het Sara Vermeylen (*presidiumlid Germania, mh*).»

Veto: *Bestaan er spanningen tussen de kringen, bijvoorbeeld rond de keuze van toekomstige preses?*

Bert: «Ik denk dat ook de andere presidia zeer blij zijn dat zij dat wil doen. Ik zie haar een heel goede preses worden. Er kan natuurlijk altijd gezegd worden dat de preses zijn of haar vroegere kring gaat voortrekken. Dat zal heel misschien een beetje aanwezig zijn, maar ik denk niet dat dat echt een belangrijke rol zal spelen. Daarbij komt dat de relatie met Romania zeer goed is dit jaar.

ik preses ben geworden, heeft daar niets aan veranderd. Eigenlijk zal het heel zelden voorkomen dat ik zat rondloop, om niet te zeggen nooit. Op onze fuiven kan ik het ook niet maken om me echt te bezatten. Uiteindelijk moet het ook plezant blijven. Als ik de volgende dag niet meer weet dat ik me geamuseerd heb, heb ik er ook niets aan.»

Veto: *Hoe vaak ben je in je studentencarrière ontwaakt op een plaats waar je dat niet had verwacht?*

Bert: *(zonder aarzelen)* «Nooit.»

Veto: *Wat is de erotische uitstraling van een preses?*

Bert: *(lacht)* «Dat zou je beter aan de dames in de fakbar vragen. Ik moet eigenlijk wel toegeven dat het wel werkt, macht erotiseert blijkbaar toch een beetje. Dat ik m'n vriendin heb leren kennen heeft — denk ik — ook wel deels te maken met het feit dat ik preses ben. Ik heb af en toe gemerkt dat er verhoogde interesse is. Niet dat er constant vrouwen onder mijn kot kamperen om een glimp van me op te vangen, maar toch, als ze weten ‘dit is de preses, wow’ dan wordt er toch iets anders gereageerd.»

Veto: *Als je iets in één oogopslag aan de universiteit zou kunnen veranderen, wat zou dat dan zijn?*

Bert: *(denkt lang na)* «Ik zou de mentaliteit van de studenten anders willen zien, maar rond de universiteit zou ik niet onmiddellijk iets kunnen bedenken. Ik moet ook eerlijk bekennen dat ik me niet echt bezig hou met onderwijszaken als het POC en LOKO — vooral omdat het presidium zo klein is en ik mijn handen dus meer dan vol heb met interne dingen.»

Veto: *Zou je dan een leidinggevende positie spelen in de volgende studentenrevolutie?*

Bert: «Als ik echt een doel voor ogen zou hebben of iets om voor te strijden, dan zou ik me er wel achter kunnen zetten.»

Onbenullig

Veto: *Zijn er dingen die je dit jaar hebt moeten doen waarvan je gedacht had dat je ze nooit meer moest doen?*

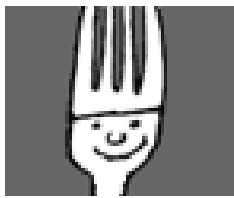
Bert: «Vooral van die onbenullige taakjes waar je je toch mee moet bezighouden. Een mooi voorbeeld is dat je er op moet letten dat er pen en papier op de fuif klaarliggen om de prijzen van de bonnetjes op te noteren. Of als er iemand van de plakshift onverwacht wegvalt, dan kun je zelf nog in de regen de straat op trekken. Allemaal onnozele dingen die je terloops door het hoofd schieten, maar waar je toch maar weer aan moet denken.»

Veto: *Wie of wat heeft je overtuigd om preses te worden?*

Bert: *(slaat gespeeld kwaad op tafel)* «Die vuile Kurt! (*Germania's fakverantwoordelijke, mh*) Vooral hij heeft zwaar op me ingepraat. En als het bekend raakt dat je misschien geïnteresseerd bent, springen je vrienden op de kar en beginnen ook te pushen. Ik heb lang getwijfeld, er zelf hard over nagedacht maar uiteindelijk kreeg ik iets van “Tja, waarom niet. Ik wil dit eigenlijk keigraag doen. Ik moet dit gewoon doen.”»

(foto Pieter Baert)

Menu van de week in Alma 1-2-3 8-12 maart 2004

= vegetarische schotel

= niet in Alma 1

= niet in Alma 2

maandag

Worteltjessoep	0,50
Kip met bruine van Corsendonck	3,90
Kalkoenlapje met broccoli	3,90
X1 Kalkoenlapje met romige kampernoeliesaus met cognac	3,90
Cordon bleu met roquefortsaus en boontjes	3,90
Visbrochette en vissaus met groenten	3,40
Quorn pita	3,00
Vleesballetjes in tomatensaus op pasta	2,30

dinsdag

Roomsoepje met ui en kampernoelies	0,50
Vegetarische loempia met Indische saus	3,00
Rumsteak met vichywortelen	3,90
Stoofvlees	3,40
Varkenlapje met kaas, Portosaus en Ardeense aardappelen	4,30
Saté met ketjapsaus	3,40
Spaghetti bolognaise	2,30/2,55

woensdag

Andalousische tomatensoep	0,50
Kipkroketten met zuiderse groenten	3,40
X1 Kipkroketten met portosaus	3,40
X2 Schnitzel met erwtes op z'n Frans	3,00
X1 Schnitzel met portosaus	3,00
Kippenragout met pilawrijst	3,90
Braadworst met bloemkool en roomsaus	2,30
Groentjes in bladerdeeg met groenterijst	3,90
	3,40

donderdag

Groentesoep met spekjes	0,50
Mueslikrokot met gratineerde bloemkool	2,30
Mueslikrokot met Provençaalse saus X2 X1	12,30
X1 Rumsteak met gebakken witloof	3,90
Rumsteak met Provençaalse saus	3,90
Visfilet met witloof en paprikasaus	4,30
Krokant gevogeltelapje met bearnaisesaus	3,90
Kalkoensteak met appelmoes	2,30
Bami Goreng	3,40

vrijdag

Tomatensoep met prei	0,50
Vleesballetjes met printaniere	2,30
Gebakken kipfilet met Haspengouws fruit	3,90
Koninginnenhapje	3,00
Krokante vis met Provençaalse saus	3,90
Kleurrijke groentepizza	3,90

Er worden dagelijks maaltijdslaatjes, koude schotels, broodjes en maaltijdsoep aangeboden. In het Pauscollege, Justus Lipsius en Gasthuisberg worden dagelijks vier schotels uit bovenstaand menu aangeboden.

EEN WEEK LANG FESTIVAL VAN DE FANTASTISCHE FILM

Horror-hoogdagen in de hoofdstad

Ben je zo'n zieke geest die ervan geniet om de meest misselijkmakende horrorfilms die zijn vastgelegd op pelicule te bekijken? Geniet je pas van een film wanneer er letterlijk koppen rollen en het bloed van het scherm druipt? Dan hebben wij goed nieuws voor jou. Van 12 tot 27 maart is er een filmfestival in Brussel waar jouw wansmaak meer dan verzadigd zal worden.

Cemil Belek

Terwijl in Hollywood de rode loper wordt opgerold, wordt ze in Brussel weer uitgerold. De Oscars die net zijn uitgedeeld, betekenen niet het einde in het festival-circus van de zevende kunst. Dit jaar is het de 22e editie van het *Brussels International Festival of Fantastic Film*. Voor diegenen die verder willen kijken dan de *teenage movie* of de zoveelste tranentrekker, zijn het dan ware hoogdagen.

Geflirt

Dit festival is er geen in de traditionele zin van het woord. Doel van de Peymey Diffusion vzw is het doorprikken van het elite karakter van het cultuuraanbod en de verdeling van de betere film te promoten. Geen bombastische shows doorspekt met glitter en glamour. In Brussel is het de film op zich die voor het spektakel moet zorgen.

Zoals de naam verraadt zijn het vooral de horror- en *fantasy*films die er de bovenaan voeren. Daarnaast zijn er ook films die balanceren op de grens van het conventionele en het alternatieve. De zeventig inzendingen worden door de jury, onder het voorzitterschap van Chris Penn — u allen bekend als Nice Guy Eddie in *Reservoir Dogs* — onder de loep genomen. Er worden ook tal van cultfilms vertoond. Naast *gewone* klassiekers worden eveneens oude horrorfilms getoond waarin danig wordt

geflirt met de grens tussen humor en wansmaak. Je kunt bijvoorbeeld nog eens genieten van de geniale *Jacob's Ladder*. Een film waarin Tim Robbins als Vietnamveteraan af te rekenen krijgt met de neveneffecten van het spul dat de Amerikaanse soldaten door de overheid zou zijn toegediend om 'Charlie' zo nog gewelddadiger te lijf te kunnen gaan.

Afgebeten

Films uit de Verenigde Staten vormen maar een klein aandeel van de inzendingen. Het grootste deel van de films is afkomstig uit Europa en vooral uit Azië. Zo zijn de ogen ondermeer gericht op het vervolg van het Japanse *Battle Royal*, waarin het verhaal wordt verteld van Japanse studenten die op een eiland gedropt worden om elkaar uit te moorden. De film werd gedraaid door Kinji Fukasaku. Het eindresultaat heeft hij nooit kunnen zien. Hij stierf net voor de montage. Zijn zoon Kenta die het scenario van beide films schreef, neemt de fakkel over en gaat voor het vervolg zelf achter de camera staan. De spits wordt afgebeten door *Big Fish* van regisseur Tim Burton met Ewan McGregor in de hoofdrol.

Er staan ook tal van andere aanverwante activiteiten op het programma. Dit gaat van tentoonstellingen tot de workshop *Fantastisch Brussel*. In dit educatieve luik krijgen studenten van het RITS en Narafi onder begeleiding van Julien Vrebos de kans om in reële productieomstandigheden drie kortfilms te realiseren. De eindresultaten zullen aan een jury voorgelegd worden en de winnaar krijgt een bedrag om zijn volgend project te financieren. Het *Vampierenbal* in de *Botanique* vormt de afsluiter. Zonder kostuum en/of make-up kom je er niet in. Als je niet thuis bent in de wereld van lippenstift en mascara zijn er verschillende make-up standjes waar je jezelf kan laten omtoveren tot je favoriete boosaard.

www.biff.org

**Gratis UUR KULTUUR
Woensdag 10 maart
22.00 u.**

**Bach-nacht met
Flanders Consort
en Bart Jacobs**

inleiding om 21.00u.
door prof. Ignace Bossuyt

Inleiding: Faculty Club
Deel 1 (orgel): St-Jan-de-Doperkerk
Deel 2 (blokfluit en klavecimbel):
Faculty Club
i.s.m. 40 jaar UP en Faculty Club
www.kuleuven.ac.be/cultuur

**KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN**

**Veto geeft tickets voor
Festival van de
Fantastische film weg!**

20 tickets voor:

- Perfect Strangers*
op 15 maart om 22u30
- Twins Effect*
op 18 maart om 22u30
- Azumi*
op 19 maart om 18u30

40 tickets voor

- Dark Woods*
op 24 maart om 18u30

20 uitnodigingen voor

- Internationale Korte Film
Competitie*
op 20 en 21 maart om 12u30
en 13u00

Geïnteresseerd? Kom even langs op
Alfaset, 's Meiersstraat 5, maandag,
dinsdag of donderdag tussen 13u30 en
17u00 of woensdag en vrijdag tussen
9u00 en 13u00.

Knetterend kippenvel

Als een van de voornaamste elektronicalabels is ~scape intussen de kindermaten wel ontgroeid. Vierkant gaat dan ook *extra large*: een groter maatje waarin Deadbeat, Bus en D Meteo de ruimte vinden om vrij hun ding te doen en op één avond hun label samen te vatten.

Kurt Smeets

De tovenaars van ~scape brengen hun computers tot leven met een hocuspocus van minimale elektronica, dub, reggae en hiphop. Verzonken in een dik pak kussens kon je dit jaar al wegdromen bij de computergeluiden van Tujiko Noriko, Oval en So. Nu installeert Vierkant de laptop in de grote Soetezaal, worden de kussens buiten gegooid en krijgt het publiek alle plaats om op het podium de benen los te gooien. Een tapkraan zorgt voor de welkome verfrissing. Bij up-tempo gespeelde elektronica, opgezweept door een live MC, kan niemand onbewogen blijven.

Reggae

De drie groepen brengen geregeld releases uit op het Berlijnse label ~scape. Dat ook andere bekende labels als morr music, compost en S.hitkatapult van Duitse makelij zijn, gaat terug op het legendarische Kraftwerk dat zijn tijd ver vooruit was en in de jaren '70 de bron vormde van een radicaal nieuwe stroming die ietwat denigrerend Krautrock werd genoemd, maar wel de basis legde voor techno en elektronica. ~scape werd in 1999 in het leven geroepen door Stefan Betke die onder zijn artiestennaam Pole ondermeer het drieluik albums 'Blue', 'Red' en 'Yellow' in elkaar stak. Simpele titels die zijn filosofie uitdragen dat het enkel de inhoud is die telt. Een ideologie die afstraalt op zijn label.

In zijn muziek gaat hij eerst op zoek

naar de essentie van geluiden en ideeën los van de context waarin ze ontstonden, om vervolgens de verknijpte deeltjes te mixen in een collage. Omdat hij zich in het begin vooral liet inspireren door reggae, resulteerde dat proces in zogenaamde dub. Elektronische dub slaat op het revolutionaire idee dat je je computer als een instrument kan zien. De computerwizzard bespeelt panelen en faders, voegt geluiden en eigenschappen van andere software toe en manipuleert de sound voortdurend. Hij laat zijn favoriete instrumenten klinken zoals hij het wil: echo, drums en een bas die meer aandacht krijgt dan bij pure reggae. Door die geluiden te herhalen beland je bij een combinatie van dance en underground.

Passie

Door naast reggae ook jazz en hiphop met elektronica te mixen, werden de onderkoelde computersounds opgehitst met exotische deuntjes zodat de meeste nummers opvallend warm en dromerig klinken. Dat vormt zo stilaan het typische recept van ~scape, een uithangbord waar ze fier op mogen zijn. Het label valt samen te vatten in drie kernwoorden: openheid, evolutie en passie. Het kronkeltje dat hun labelnaam voorafgaat, wil de luisteraar toelaten zijn eigen interpretaties en ideeën aan het label toe te voegen. Ook de muzikanten mogen experimenteren met een waaiër aan geluiden, ritmes en stijlen. Maar, zoals ze het zelf verwoorden, openheid staat niet gelijk aan willekeur: minimalisme, elektronica en de invloed van een paar typische genres binden de verschillende groepen die het label herbergt.

Evolutie ook, van op reggae trippende computers naar laptops die meeshaken op hiphop. De versmelting is zo intiem dat MC SOOM-T tijdens Vierkant de sound van Bus live zal opluisteren met haar aanstekelijke teksten. Niets ligt voor de hand bij ~scape en vernieuwen blijft hun passie.

Gebliep

Vierkant XL laat eerst Deadbeat toeslaan. De jonge Canadees Scott Monteith raakte als jonge tiener al met het computervirus besmet. Een kotgenoot raakte knettergek van de drum'n'bass die door de muren heen dreunde en vond er niets beters op dan Scott warm te maken voor reggae en ska. Deadbeat zag het licht en de burenkonden slapen. Hij brak vooral potten met 'Wild Life Documentaries' (2002), een psychedelische droom die rustig voortkabbelt op het gebliep en gekraak van glitch — muziek die het geluid van kapotte instrumenten nabootst. De bas- en drumgeluiden beperken het Star Trek-gehalte en maken elk nummer tot een hypnotische trip die nooit saai wordt. Het kraakverse 'Something borrowed, something blue' (2004) vertelt de kroniek van de periode die voorafging aan zijn huwelijk in 2003 en houdt zich op aan de grenzen van techno, dub en glitch. Maar er is meer, want zoals de titel al verklapt, heeft hij na reggae ook de *blue notes* van jazz geleend.

Bus staat voor Daniel Meteo en Tom Thiel die het dubrecept verrijken met een stevige por-

tie hiphop. Het bindmiddel is de scherpe, krachtige vrouwenstem van MC SOOM-T. Vorig jaar leverden ze met 'Middle of the road' een plaat die bijna gelijktijdig stilvalt en vooruit stuwt — shaken op minimalisme. Tot slot ruilt D Meteo zijn laptop voor een draaitafel en kan je nog chillen tot in de vroege uurtjes. Een avond in XL-formaat met kippenvel dat knettert!

Vierkant XL komt eraan op donderdag 11 maart om 20u30 in de Soetezaal in STUK. Meer info op www.stuk.be

STUK geeft 5 duotickets weg. Mail als de bliksem naar stuk@ticket.be met vermelding Veto-actie Vierkant XL.

DERDE EDITIE VAN VADERMOORD IN STUK

Kijk, papa, zonder handen!

Wie deden onze Belgische rockmuzikanten in hun jongere jaren voor de spiegel na met tennisracket in de hand? Een vraag die de komende twee weken wordt beantwoord in STUK.

Cemil Belek

Muzikale duizendpoot Mauro Pawlowski ergens op vastpinnen is onbegonnen werk. Dat de frontman van de nu al legendarische Evil Superstars de excentrieke Sun Ra gaat brengen op het podium is dan ook helemaal geen verrassing.

Sun Ra, geboren als Herman Sonny Blount, wordt — samen John Coltrane, Albert Tyler en Cecil Taylor — gezien als een van de pioniers van de free jazz. Terwijl collegamuzikanten op een integere manier hun muziek brachten, trok hij met zijn Arkestra begeleidingsgroep telkenmale alle registers open. Hun optredens waren barokke uitvoeringen doorspekt met poëzie, lichtshows en dansers.

In plaats van zich te omringen met de gevestigde waarden in de jazz, onderwees hij liever jonge muzikanten die dan op termijn in zijn band werden ingelijfd. Alles moest wijken voor het spektakel en de muziek. Ze waren zo talrijk — soms tot 30 muzikanten — en er werd zodanig geïnvesteerd in kostuums en het decoreren van het podium dat

ze na een optreden of een tournee al blij mochten zijn dat ze *break even* haalden. Zijn muziek bleef de grenzen van het experimentele verleggen. Toonaarden die constant wisselden, ritmes die veranderden...

Pijlen

De appel valt niet ver van de boom. In het geval van Stefan Devos — zoon van Vera Coosemans en tektschrijver Jan Devos — rolde de appel verder en kwam terecht in het Eden van de Vlaamse rock. Het grote publiek leerde deze frontman van Rumpelstitchkin kennen tijdens Humo's rock rally van 1998. Ze hadden een sterke finale neergezet, maar het Gentse Das Pop ging uiteindelijk met de prijzen lopen. Voor deze editie van Vadermoord laat hij zijn vader links liggen en richt hij de pijlen op zijn moeder.

In de folkwereld is Vera Coosemans meer dan een klinkende naam. Het begin van haar carrière situeert zich in de jaren zestig. In Antwerpse cafés brengt ze eigen nummers op teksten van Engelse dichters. Wat later wordt ze gevraagd om bij Mistero Buffo te komen zingen. Na een tournee door Europa verhuist ze naar New York en ze gaat er aan de slag als koerier. Zingen doet ze op straat ofwel in een van de vele folkclubs in Manhattan. Wanneer ze terugkeert naar Europa gaat ze bij de groep Rum achter de microfoon staan. Met hun bewerkingen van oude Vlaamse volksliederen zijn ze een vaste

waarde op elk groot Europees folkfestival. In de jaren tachtig richtte ze samen met Wiet Van der Leest de groep Madou op. Een samenwerking die tot over de grenzen heen werd gelauwerd, maar beperkt bleef tot één album. Tot op heden blijft het moeilijk de stijl ervan ergens op vast te pinnen. Muziekkenners besluiten dat ze hun tijd ver vooruit waren.

Thuismatch

Voor Anton Walgrave is dit gebeuren een thuismatch. Deze Leuenaar, die op vijfjarige leeftijd zijn eerste liedjes schreef, richtte in '92 het groepje The Same op. Toen ze in de Wetstraat een clip aan het opnemen waren voor hun tweede cd, vond hij er niets beters op om voor de ogen van de camera's zijn kleren uit doen en het op een lopen te zetten. Algauw werd hij gevolgd door een troep mensen doorheen de straten van Brussel. Het stukje werd in de clip gemontereerd dat met open armen werd ontvangen op de redactie van MTV.

De muzikale held van deze muzikant annex exhibitionist is Leonard Cohen. De Canadese jood die door vele liedjesschrijvers op handen wordt gedragen. Tijdens zijn studiejaren aan de universiteit van Montreal had hij al twee romans en een dichtbundel uitgebracht. Doordat de verkoopscijfers tegenvielen, is hij zich gaan toelagen op liedjesteeksten. Zijn talent werd opgepikt door de legendarische John Hammond, de man die onder meer Bob Dylan en Billie Holiday bij

Columbia Records binnenhaalde. In tijden dat folkmuziek zijn hoogdagen beleefde, was Cohens eerste album in '68 meteen een hit. Ware het niet dat hij een buitenbeentje was. Terwijl *folkies* in kapotte jeans en met slogans versierde T-shirts hun bedwelmde hoofden bogen over politiek en het linkse gedachtengoed, legde hij strak in maatpak de nadruk op eenzaamheid en hunkering.

Beduimeld

De afsluiter wordt verzorgd door Ronny Mosuse. Bekend van The Radios, The Clement Peerens Exploition en allerhande radio- en televisieprogramma's waagt hij zich op zijn beurt aan het repertoire van The Fab Four. De beduimelde kristallen bol op onze redactie openbaarde dat hij waarschijnlijk het elan van zijn laatste cd *Stronger* zal voortzetten. U mag dus de rustigere nummers van *The Beatles* verwachten. Vraagt u zich af wie deze groep is? Kruip dan nu in de grond van schaamte.

Tomas Devos en Mauro spelen op dinsdag 9 maart.

Anton Walgrave en Ronny Mosuse spelen op woensdag 10 maart, telkens om 20u30.

Plaats: Stuk Studio (zittend)

Volgende week: Styrofoam, Dieter Sermeus, Bherman en Stijn Meuris.

Het Elixir

Aflevering 17

WAT VOORAFGING: Nicolaas had Nuyens uitgenodigd aan de bank om hem het elixir te laten zien. Hij wilde hiermee Nuyens overtuigen om te testen op diens dochter. Maar Nuyens weigerde. Hierdoor sloegen de stoppen bij Nicolaas door. Hij haalde uit naar Nuyens omdat hij vreesde dat die het elixir wilde vernietigen. Nicolaas bleef slaan en schoppen, tot Nuyens niet meer reageerde. Volledig in paniek rende Nicolaas naar buiten en ten slotte naar huis, naar Inge.

Inge was nog altijd niet thuis. De videospeler duidde aan dat het al half zeven was. Normaal kwam hij nu thuis en was zij daar ook al. Maar hij zat nog altijd alleen in het appartement. Onderweg naar huis had hij de gedachten aan het lichaam van Nuyens van zich kunnen afschudden. Tegen het trillen was hij een pakje sigaretten gaan kopen. Inge zou wel zeuren over stank en gordijnen, maar ze moest het maar begrijpen. Zij zou hem wel begrijpen. Hij zou haar alles uitleggen, alles zeggen en dan vertellen wat hij van plan was, wat hij wilde doen. Hij zou haar tonen hoe graag hij haar zag. Maar om dat te doen, moest ze natuurlijk wel eerst thuis komen. Nicolaas liep voor de zoveelste keer naar de slaapkamer, waar hij het nachtkastje opentrok. Achter zijn zakdoeken stond het nog, het elixir. Op dat moment hoorde hij de deur opengaan.

"Nico? Ben je thuis?" Onmiddellijk volgde: "God, wat stinkt er hier zo?" Hij duwde de sigaret uit in één van de lege kopjes die hij als asbak gebruikte en liep naar de voordeur. "Prinsesje, je bent er. Ik heb je gemist." Hij nam haar vast en kustte haar op haar mond.

"Heb jij gerookt?" Hij keek naar zijn schoenen als een jongen van vijftien die betrap wordt op roken. Wat had je je voorgenomen, zei de stem, je niet laten doen door niemand, ook niet door Inge!

"Ik had er zin in," zei hij dan, stoutmoedig, maar zijn stem trilde een beetje. Ze schudde enkel haar hoofd, gooide haar zak en sleutels op het tafeltje naast de deur. Ze opende meteen de ramen en zette in de keuken de afzuigkap op om de geur uit het huis te krijgen. "Nico, ik denk dat wij eens moeten praten."

"Natuurlijk, prinsesje," antwoordde hij. Hij was verrukt dat ze er zelf over begon. Ze zette zich in de zetel, zuchtte en wou beginnen praten. "Nico," zei ze, maar hij gaf haar niet de kans om zijn zin af te maken. "Zeg alsjeblief Nicolaas, prinsesje, zo heet ik toch? Nicolaas Vranken, dat ben ik. Ik ben vijftendertig, ik ben dat ge-Nico beu. Het wordt tijd dat ik een beetje volwassen word, vind je niet?" Hij gooide er nog een spottend lachje achteraan, maar zij reageerde er niet op.

"Goed, Nicolaas," zei ze en legde extra nadruk op zijn naam waardoor hij plotseling belachelijk klonk. "Je bent veranderd. Gisteren zat je hier te drinken, vandaag ben je aan het roken. Je bent veel vroeger thuis dan anders, het lijkt zelfs alsof je niet eens meer naar je werk gaat. Nu moet ik plots Nicolaas zeggen. Je doet vreemd, al een tijdje. Al sinds... sinds je die doodsbrief hebt gekregen. Sinds toen is er een vreemde in jou gekropen. Iemand die ik niet ken, iemand waar ik niet van hou."

Hij was eerst naast haar gaan zitten, maar schoof nu van de sofa op de grond, waar hij voor haar knielde, nam haar handen in de zijne. Hij voelde dat hij kwaad werd omdat ze het nog altijd niet begreep, maar besloot rustig te blijven. "Inge, lieveling, prinsesje. Ja, ik ben veranderd. Dat weet ik ook. Dat voel ik ook. Ik ben een ander man geworden. Ik voel nu maar pas dat ik leef, dat ik de kracht heb om zaken te veranderen. Ons hele leven gaat veranderen." Hij kustte haar beide handen, kustte haar polsen.

"Hoe bedoel je?" vroeg zij terwijl ze haar handen terug vrijmaakte. Hij leunde naar voren, zodat zijn hoofd ter hoogte van haar borst kwam. Ze droeg een lichte blouse

waardoor hij haar vormen kon zien. Haar rok kwam tot net boven haar knie. Als hij ging neerzitten zou hij haar slip kunnen zien. God, wat zag hij haar graag, wat hield hij van haar lichaam dat onder hem kronkelde als ze vreeën. Wat hield hij van haar volle, ronde borsten, van de golving van haar heup en dij, van haar lippen, van haar ogen. Hij zou haar wel kunnen pakken, dacht hij, hier en nu. De woede vermengde zich met opwindning

"Wat bedoel je met 'ons hele leven gaat veranderen?'" vroeg ze opnieuw. Zijn concentratie werd gebroken. "Het kindje, Inge," fluisterde hij, terwijl hij naar haar borsten bleef kijken, "het kindje." Ze lachte, maar erg flauwtjes, probeerde zich terug los te wringen.

Hij besteedde er geen aandacht aan, liet zijn hand over haar dijen glijden, naar boven. Een hand gleed nog hoger, naar haar borsten, de andere bleef tussen haar benen zitten, zocht daar verder. "Nico, doe dat niet, hou daar mee op, we zijn aan het praten."

Hij antwoordde niet, deed alsof hij niets had gehoord, ging gewoon verder. Kneep haar zachtjes, tastte, voelde, zocht. "Nico, stop!" riep ze, sloeg hem hard in zijn gezicht. Hij trok zijn handen terug, keek haar geschrokken aan en tastte naar de brandende plek op zijn gezicht. Zij leek ook geschrokken. Even leek het alsof ze sorry zou zeggen, maar er kwam geen geluid uit haar geopende mond. Er was geen onderscheid meer tussen woede en opwindning.

Hij brieste, zette zijn tanden op elkaar en richtte zich op. Hoe dichtter hij naar voren kwam, hoe meer zij zich naar achteren zette in de zetel, tot ze niet verder kon. Hij was nu recht gekomen, had één knie op de zetel gezet, leunde helemaal over haar heen. "Nico," piepte ze, maar meer kwam er niet uit.

"Het is Nicolaas," siste hij tussen zijn op elkaar geklemd tanden door. "En deze keer ga jij eens naar mij luisteren." Hij lag nu helemaal op haar, ze kon geen kant meer op. Met één arm steunde hij op de zetel, vormde meteen een barrière. Met zijn andere hand gleed hij onder haar rok, zocht haar slipje en trok dat naar beneden. Ze probeerde te gillen, maar er kwam geen geluid uit haar mond. Hij ging met zijn volle gewicht op haar liggen, zodat ze niet zou weg kunnen. Dan gespte hij zijn riem open, knoopte zijn broek los en duwde die naar beneden. Hij richtte zich terug op, trok haar blouse open en duwde haar bh naar boven. Ze begon zachtjes te janken, maar hij luisterde niet. Ondertussen probeerde hij in haar te komen. Ze kronkelde zo dat ze haar benen kon toe houden, maar met zijn vrije hand duwde hij ze terug open.

Ze gilde het uit van pijn, toen hij haar penetreerde. Met zijn handen hield hij nu haar polsen vast boven haar hoofd, op de armsteun van de leuning. "Ik heb jarenlang naar jou geluisterd, Inge en nu gaat dat veranderen. Jij gaat nu naar mij luisteren. Ik ga niet meer zomaar doen wat jij zegt, omdat jij het zegt. Ik ga mijn eigen beslissingen nemen, ik ben er verdomme oud genoeg voor. Vanaf nu luister ik niet meer naar jou of naar mijn moeder of naar Nuyens. Nonkel Door had ongelijk, ik had Nuyens hier nooit in mogen betrekken. Ik had alles van in het begin alleen moeten doen."

Hij stopte met praten omdat het genot hem te groot werd. Hij liet een langere kreun horen, zuchtte dan en begon te hijgen. Tegelijkertijd zocht hij met zijn lippen haar mond, likte haar lippen, haar hals, haar oren. "Je bent mijn prinses, Inge," fluisterde hij kreunend in haar oor. "Jij bent mijn meisje en jij gaat mijn kind dragen. Het kind dat het elixir zal verderzetten. Het kind dat eeuwig zal leven."

Hij begon terug te kussen. Likte de tranen die ze schreide op, kustte haar natte, bloeddorlopen ogen en fluisterde aldoor haar naam. Hij begon sneller te bewegen nu, veel sneller, harder ook zodat ze bij elke

schok haar hoofd tegen de armleuning stootte. Hij probeerde zo diep mogelijk in haar te komen, haar zo goed mogelijk te voelen. Praten ging niet meer, hij kreunde nu hard en diep, als een dier, een opgewonden, geil beest. Haar snikken werd er helemaal door overstemd. Ze prevelde aldoor iets, zijn naam kwam er in voor, en 'stop' zei ze ook, maar hij luisterde niet. Vanaf nu was het zijn leven!

Hij kwam klaar met een kreet die leek op het huilen van een wolf. Dan viel hij neer op haar half ontblote lichaam en probeerde zijn adem onder controle te krijgen. Zijn greep op haar polsen verslaptte en in de ene seconde dat hij even zijn kracht niet verdeelde over haar hele lichaam, greep zij de kans om zich los te maken. Ze liep meteen weg van de zetel, begon nu luid en jankend te huilen, een geluid dat door zijn gehoor sneed als een pas geslepen zwaard.

"Ik haat je Nico, ik wil je nooit meer zien," gilde ze. "Inge, neen," probeerde hij haar terug te roepen. Hij kwam uit de zetel, stond recht en wilde naar haar toe gaan, maar struikelde over zijn half afgetrokken broek. Ze hield met één hand haar blouse

dicht, greep haar tas die ze daarnet op het tafeltje had gezet en liep de deur uit, zonder schoenen, zonder slip en met een geopende blouse. Ze smeed de deur achter zich toe.

Henrica'h

(Wordt vervolgd...)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je iets?

Kondig het gratis aan in de
e-Nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN
Sportkledij, pennensets, sleutelhangers, paraplu's, enz.

OUDE MARKT 13
Open op werkdagen van 10-12u en 14-16u.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je iets?

Stop het gratis in de database
Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

Ad valvas

ALFA

• 10/03 Sagalassos-lezing (PDS). • 11/03 Film (MSI).

APOLLOON

• 09/03 Kiné TD (Rumba).

CHEMIKA, BIOS, GEOS, MERKATOR, WINA

• 12/03 Galabal der Wetenschappen (Salons Georges).

EOOS

• 10/03 om 20.00 u: Gratis film: 'Lilya 4-Ever' (MSI 00.28).

GERMANIA

• 10/03 Deadline voor de inzendingen van de literaire prijs.

KATECHETIKA & NFK

• 08/03 Thomascup (Sporthal KHL). • 09/03 Thomasfeest (HIW). • 10/03 Thomas-Cantus (Ambiorix). • 10/03 Thomas-Fakbar (Los Buenos).

LBK

• 10/03 KanTD (Albatros). • 11/03 2eIR-avond (Gnorgl). • 11/03 Kettingzaag-TD.

LOKO

• 10/03 om 20.00 u: Info-avond Ulyssis (Dekenstraat).

MEDICA

• 09/03 om 20.00 u: Aperitiefconcert (PDS). • 11/03 Ierse avond (Doc's Bar).

PEDAGOGISCHE KRING

• 08/03 om 20.00 u: Workshop rolstoeldansen (2/2,5 euro), plaatsen zijn beperkt.. • 09/03 Onderwijskundig debat toekomst v/d universiteit (NAP). • 09/03 om 13.00 u: Lezing van een onderwijskundige over de carrièremogelijkheden van een pedagoog (PSI 00.98).. • 09/03 om 20.30 u: Politiek debat over onderwijs met Freya Vandebossche, Luc Martens, Jef Tavernier, een vertegenwoordiger van minister Vanderpoorten en gemodereerd door Hilde Dewindt (Ter zake) (aula Max Weber).. • 10/03 Theater Tievo (Ons Huis). • 10/03 om 08.00 u: Ontbijt (Pangaea), koop vooraf een kaart.. • 10/03 om 13.00 u: Lezing van een orthopedagoge over de carrièremogelijkheden van de pedagoog (PSI 00.98).. • 10/03 om 20.00 u: Theater Tievo: 'Eiland van verlangen'. Theater door mensen met een handicap (Ons Huis, Goudsbloemstraat 28).. • 11/03 Pi on stage (Lido). • 11/03 om 13.00 u: Spreker over vakgebieden waar pedagogen terecht kunnen komen (PSI 00.98). • 11/03 om 21.00 u: TI on Stage met Kokain, Starfish en Dill Brothers (Lido).

PSYCHOLOGISCHE KRING

• 10/03 Aperitiefconcert (PDS). • 12/03 Galabal (Kasteel De Bunswijk).

VRG

• 10/03 Toneel "Ten Oorlog".

VTK

• 13/03 Galabal (La Ramée, Geldenaken).

WINA

• 09/03 Cocktailfuij (Albatros).

22e Brussels Internationaal Festival v/d Fantastische Film

Auditorium 44 & Nova

12-27 maart 2004

Info: 02.204.00.13

www.BIFF.org

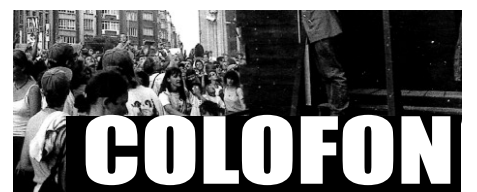

(advertentie)

PROGRAMMA VAN 10 T.E.M. 16 MAART 2004

<p>WOENSDAG 10 MAART</p> <p>15u PROP + BERTA 20u STEAMBOAT BILL JR. 22u30 THX 1138</p> <p>DONDERDAG 11 MAART</p> <p>20u SECRET BALLOT 22u30 THX 1138</p> <p>VRIJDAG 12 MAART</p> <p>20u WAAROVER MEN NIET SPREEKT 22u30 LA PIANISTE</p> <p>ZATERDAG 13 MAART</p> <p>20u THX 1138 22u30 SECRET BALLOT</p> <p>ZONDAG 14 MAART</p> <p>15u PROP + BERTA 20u LA PIANISTE 22u30 STEAMBOAT BILL JR.</p> <p>MAANDAG 15 MAART</p> <p>20u STEAMBOAT BILL JR. 22u30 LA PIANISTE</p> <p>DINSDAG 16 MAART</p> <p>20u SECRET BALLOT 22u30 THX 1138</p>	<p>THX 1138 George Lucas / Verenigde Staten / 1971 / 1u 16 min / Met: Robert Duvall, Donald Pleasence, Don Pedro Colley, Maggie McOmie... THX 1138 is één van de vele naamloze arbeiders in een ondergrondse werkolonie in de 25ste eeuw. Elke dag werkt hij in schuilen in de robotica-fabriek en gaat dan naar huis naar zijn huisgenote LUH 3417 waar ze samen de staatsverplichte slaappmiddelen nemen en verdoofd indommelen. LUH wil ontsnappen uit deze ziellose samenleving en vervangt stiekem THX's drugs met een verboden pepmiddel. Er ontstaat een liefdesrelatie tussen beide, iets wat verboden is door het systeem... Van de regisseur van de Star Wars-trilogie. Een productie van Francis Ford Coppola.</p> <p>SECRET BALLOT Babak Payami / Iran / 2001 (Belgische release: 2003) / 1u 45min / Met: Nassim Abdi, e.a. Een eenzame legerbasis op een eilandje in de Perzische Golf wordt op een ochtend ver-rast door bezoek. Het is de dag van de verkiezingen en de regering heeft een ambtenaar gestuurd die ervoor moet zorgen dat zoveel mogelijk eilandbewoners stemmen. Dat is geen gemakkelijke opgave in het desolate woestijnlandschap waar alleen analfabete herders en overheids-schuwe smokkelaars wonen... <i>An absurdly funny and sharply evocative political allegory.</i> (Boxoffice Magazine)</p>	<p>FILMKLASSIEKER STEAMBOAT BILL JR. Charles Reisner & Buster Keaton / Verenigde Staten / 1928 / 1u 11 min / Met: Buster Keaton, Tom McGuire, Ernest Torrence, e.a.</p> <p>LA PIANISTE Michael Haneke / Oostenrijk - Frankrijk / 2001 / 2u 10 min / Met: Annie Girardot, Isabelle Huppert, Benoît Magimel, e.a. Erika Kohut, een deftige vrouw van rond de 40, is een verbitterde pianole-rare op het conservatorium van Wenen. Haar moeder is erg teleurgesteld dat ze "maar" lerares is geworden. Die tel-eurstelling ligt aan de basis van de com-plexe relatie met haar moeder - met wie ze samenwoont en zelfs een bed deelt. Die burgerlijke benauwdheid verhindert Erika om een 'normale' relatie uit te bouwen. Wanneer een leerling, geboeid door de vreemde uitstraling van zijn lerares, verliefd wordt op haar, is het hek van de dam... Een harde, kille maar ook aangrijpende film over muzikale rijkdom en gevoelsarmoede, over gefrust-reerde relaties en getroebleerde seksualiteit (De Morgen)</p> <p>BUITEN CATEGORIE WAAROVER MEN NIET SPREEKT Gered uit het archief van de VRT, 2 kritische documentaires van Jef Cornelis over stedenbouwkunde en stadplanning.</p>
---	---	--

(advertentie)

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 30
Nummer 17
8 maart 2003

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Kris Malefason

Redactiesecretaris en V.U.:
Joris Beckers

Redactie:
Pieter Baert, Ben Deboeck, Kurt Smeets en Hanne Vermeiren.

Medewerkers:
Joris Beckers, Cemil Belek, Liesbet Bex, Ben Deboeck, Karlijn Deforche, Dries De Smet, Wim Gemoets, Maarten Hermans, Christophe Ketels, Sieghild Lacoere, Thomas Leys, Kris Malefason, Bernard Rommel, Kurt Smeets, Sven Vannecke, Tijn Vereenoghe en Hanne Vermeiren.

Doka:
Pieter Baert, Stijn De Meyere, Christophe Ketels en Olivier Leirs.

DTP:
Joris Beckers, Liesbet Bex, Ben Deboeck, Thomas Leys en Kris Malefason.

Eindredactie:
Kurt en Thomas Smeets-Leys.

Internet:
<http://www.veto.be>
Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdag-namiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, Internet, Borderline-types, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Veto en Cinema Zed
geven vijf duotickets weg voor "THX 1138" op donderdag 11 maart, 22u30 Maitje naar An@cinemazed.be met als onderwerp "veto actie" (mailen kan tot 10/3, 14u)

“De Gouden Uil is direct al zo wow”

De nominaties van de tiende editie van Vlaanderens grootste boekenprijs brachten één verrassing aan het licht, namelijk in de categorie Jeugdliteratuur. Van Pieter Gaudesaboos had nog niemand gehoord en zijn kinderboekje Roodlapje liet een verfrissende wind waaien door het Vlaamse illustratorenwereldje. Veto ging dit talent even bewonderen.

Karlijn Deforche

Veto: Sinds begin februari is bekend dat Roodlapje genomineerd werd voor de Gouden Uil Jeugdliteratuurprijs. Kwam dit als een verrassing?

Pieter Gaudesaboos: «Ja, zeker. Tijdens de onderhandelingen maakte de uitgever me overduidelijk dat het boekje geen verkoopstrein zou worden. Daarvoor is het niet commercieel genoeg. De uitgever stuurde het voor zoveel mogelijk wedstrijden in. Elke nominatie zou Roodlapje extra aandacht geven en dus de verkoopschijfers eventueel omhoog duwen. In het begin liep men inderdaad niet storm voor het boekje. Met de boekenbeurs in Antwerpen verbeterde dit, mede dankzij een erg lovende recensie in De Morgen.»

«Op een dag liet de uitgever weten dat Roodlapje op de longlist van de Gouden Uil Jeugd stond. Dit klonk erg indrukwekkend, al kende ik het systeem niet echt. De uitgever heeft me het dan uitgelegd: uit 168 ingezonden jeugdboeken koos men een longlist van twintig om dan tot een shortlist van vijf te komen. Ik onderzocht de concurrentie eens: niet bepaald onbekende namen! Dus vond ik de selectie voor de longlist al een hele eer, ik rekende niet op een plaatsje tussen ‘de vijf’. Daarom wisten heel weinig vrienden of familie van deze ontwikkelingen en ook daarom ben ik niet naar de officiële bekendmaking van de shortlist geweest. Het nieuws bereikte me uiteindelijk op een erg eigenaardige manier. De dag van de bekendmaking had een vriendin m’n naam op de radio gehoord, omtrent ‘iets van een prijs ofzo’. Ik wist natuurlijk meteen waar het om ging. Dus ja, ik was toch geselecteerd. In het begin voelde dit erg absurd aan en pas na een tijdje werd het concreet: het boekje krijgt nu meer aandacht, veel meer winkels tonen interesse. Roodlapje gaat nu al zeker in tweede druk. Ik ben dus niet enkel verrast maar ook erg blij met de nominatie.»

Kamertjes

Veto: Recensenten noemen Roodlapje een “merkwaardig prentenboek” met daarin “nieuwe beeldtaal” of zelfs een “wonderlijke samenzang tussen beeld en tekst”. Wat is er precies zo speciaal aan?

Gaudesaboos: «Er staat niet links een tekst en rechts een beeld. Het is erg verweven, soms zit de tekst bijvoorbeeld in de foto. De verschillende flarden tekst krijgen pas na de wandeling door het boek betekenis. Pas dan vormt de lezer een algemeen beeld en kan hij of zij de verschillende stukjes inschatten. Visueel

“Vanaf het moment dat je tekeningen gebruikt, creëer je een barrière. Een tekening is mooi en lief, terwijl ik veel rechtstreekser en confronterender werk”

wou ik het hoofd van een kind uitbeelden: hoe zou het zijn om daar doorheen te wandelen? Zo’n kinderhoofdje bevat dan verscheidene kamers die allemaal erg verschillend zijn. Een kamer is dan heel wild met veel indrukken en als je door een deurtje gaat, kun je in een kamer terecht komen die heel kalm en stil is. In het boek zie je dan ook veel *minigedachtes*: soms absurd, soms grappig, soms triest. Maar pas als je alle kamertjes doorlopen hebt, begin je te beseffen dat het kindje zich eenzaam voelt. Elke bladzijde in het boek is bijgevolg visueel volledig anders. In het begin moet de lezer hieraan wel eventjes wennen, aangezien er enkel lapjes tekst staan in telkens een andere stijl.»

«Daarbij werk ik voornamelijk met fotografie en dat

wordt niet gedaan in Vlaanderen, in tegenstelling tot bijvoorbeeld Frankrijk. Daar staan ze veel verder met de kinderboeken, daar werkt men veel experimenteler. België staat op een hoog niveau, maar dan enkel op het vlak van getekende illustraties. En daar blijft het bij: tekeningen. Dus een kinderboek met veel foto’s en prentjes is inderdaad wel nieuw. Volgens mij is dat ook een van de redenen waarom Roodlapje genomineerd is voor de Gouden Uil. Van de vijf nominaties springt mijn boekje er visueel het sterkst uit.»

Veto: Hoe kom je tot zo een vernieuwend idee?

Gaudesaboos: «Ik stapte eerst met m’n getekende illustraties naar enkele uitgevers en zij stelden me voor om een verhaal uit te werken. Voor een ander project had ik voordien al eens deze tekst geschreven, in fragmenten. Maar die was zodanig realistisch, dat getekende illustra-

ties volgens mij het effect zouden verminderen. Want, vanaf het moment dat je tekeningen gebruikt, creëer je direct een barrière. Een tekening is mooi en lief, terwijl ik veel rechtstreekser en confronterender wou werken. Daarom besloot ik met foto’s te werken, in collagevorm. Vanaf dat moment heb ik het boekje volledig zelf uitgewerkt, gebaseerd op enkele beelden die reeds in m’n hoofd zaten. Dat maakt het natuurlijk des te ingewikkelder. Eerst moest ik op zoek naar het gepaste meisje om te kunnen fotograferen, contact met de ouders leggen, het knalrode kleedje in Spaanse stijl laten ontwerpen... Vanaf dan staat echt alles wat je ziet in het teken van Roodlapje, ik heb dan ook een notitieboekje vol ideeën. Uiteindelijk had ik na verschillende fotosessies alle beelden voor elk stukje tekst.»

Banaan

Veto: Je boek heet Roodlapje. Wat is de link met Roodkapje?

Gaudesaboos: «De perstekst van de Gouden Uil legt deze link, maar zelf zie ik dat niet echt. Er zitten wel veel sprookjeselementen in zoals het bos en visueel draait alles om een meisje met een rood kleedje. Er is echter geen rechtstreekse link met Roodkapje, al roept het sprookjesidee deze herinnering wel op. Het woord ‘lapje’ past natuurlijk ook perfect bij dit boek, waarin tekst en beeld in lapjes en stukjes aangegeven worden.»

Veto: Waarom besloot je kinderboeken te maken?

Gaudesaboos: «Ik ben er voor een stuk gewoon ingerold, maar het is ook erg dankbaar. Bij het maken van boeken voor volwassenen moet je altijd een zekere limiet

“Van de vijf nominaties springt mijn boekje er visueel het sterkst uit”

respecteren: absurd kan, maar verder niet. Bij kinderen daarentegen kun je oneindig ver gaan, regels zijn er niet meer. Je kunt dit vergelijken met ‘het Tom en Jerry effect’:

ze kunnen twintig keer van een rots vallen en leven nog! Ook kun je in zo’n soort beeldtaal veel poëzie steken, wat onmogelijk is in volwassen literatuur.»

«In wezen ben ik geen schrijver, ik doe vooral illustratiewerk. Beelden blijven mijn vertrekpunt terwijl de tekst of het thema zich geleidelijk ontwikkelt. Na Roodlapje komen er nog twee kinderboekjes met fotografie en zelfde formaat en dikte. Uiterlijk zullen ze eruitzien als een reeks, maar qua inhoud zijn ze compleet anders. Het boekje voor kinderen vanaf zes jaar volgt bijvoorbeeld de tocht van negen schijfjes banaan die een warm plaatsje zoeken om te slapen. Elk vindt een plekje volgens een aftelrijmpje. Voor het derde boekje volg ik meer de detectivestijl: een jongetje onderzoekt waarom z’n oma opeens verdwenen en zal alles bijhouden in een notieboekje. Net die notities zal ik dan zogezegd fotograferen. Inhoudelijk zijn dit geen nieuwe stijlen, maar net door de combinatie met fotografie krijgt elk verhaal opeens een extra, realistische dimensie. Ik ga dus nooit een lang verhaal schrijven met een paar illustraties, het zullen altijd veel illustraties zijn met wat tekstflarden.»

Botten

Veto: De uitreiking vindt plaats op zaterdag 20 maart, live-uitgezonden op Canvas. Hoe zal je die dag doorbrengen?

Gaudesaboos: «Ik zal proberen er overdag niet te veel aan te denken. Vanaf 18 uur reikt men eerst de publieksprijs Jeugdliteratuur uit, aangezien dit dan nog live op Ketnet kan komen. Dus dan moet ik er al aanwezig zijn, voor het geval ik zou winnen. Normaal mag er maar één persoon mee, maar ik heb nog een extra dubbel-ticket zodat ik tijdens deze avond vol spanning omringd zal zijn met goede vrienden. Dat zal de spanning toch al draaglijker maken.»

«Op aanraden van de uitgever bereid ik ook geen overwinningsspeech voor. Maar zelfs een kort dankwoord wordt moeilijk, want in de zaal zit literair Vlaanderen en voor de buis zit eveneens literair Vlaanderen. Dan moet ik als Bruggeling een paar dingen correct uit mijn botten slaan! Voor mij is de nominatie op zich al een hoofdprijs, alle extra aandacht voor Roodlapje zorgde immers voor een tweede druk. En de twee andere boekjes liggen al klaar, dus ik voel geen extra druk op mijn schouders.»

«Nu win ik als genomineerde al zeker 1500 euro. Mocht dit een hoofdprijs zijn, sprong ik al een gat in de lucht. Natuurlijk zou de hoofdprijs van 25.000 euro me financieel een jaar verder helpen. Als zelfstandige in hoofdberoep leef ik nu al een tijdje in *witteproductenland*, ik zou m’n levensniveau dus eerst wat opkrikken naar normaal. De rest komt dan op de rekening. En indien ik niet win, dan blijf ik gewoon m’n projecten afwerken. Ik zal zeker niet ontgoocheld zijn, ik wil me hoofdzakelijk amuseren die dag.»

Veto: We wensen je veel succes, ook voor de toekomst.